

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ  
ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ  
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

**ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ**

**850/2022**

**ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ**

Συγκροτήθηκε από τις Δικαστές Ευθυμία Κούσβα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Αικατερίνη Ζουμπουλάκη, Πρωτόδικη, Ειρήνη Σισμάνη, Πρωτοδίκη-Εισηγήτρια και τη Γραμματέα Παρασκευή Σιτοκωνσταντίνου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στην Αθήνα, στις 6 Οκτωβρίου 2021, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της ενάγουσας: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» και το διακριτικό τίτλο «.....», νομίμως εκπροσωπούμενης, που εδρεύει στην ....., που προκατέθεσε προτάσεις εκπροσωπούμενη από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Λάσκο ΠΕΛΟΠΑ (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 15065) και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Των εναγομένων: 1. ....., κατοίκου ....., που προκατέθεσε προτάσεις εκπροσωπούμενος από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Μιχάλη Δημητρακόπουλο (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 12512), ο οποίος δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο και 2. .... εταιρείας με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στο ....., νομίμως εκπροσωπούμενης, που προκατέθεσε προτάσεις εκπροσωπούμενη από την πληρεξούσια δικηγόρο της Αργυρώ ΠΑΖΙΟΥ (Α.Μ.Δ.Σ.Α. 19790), η οποία δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από ..... αγωγή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης ....., προσδιορίσθηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο με αριθμό .....

Η συζήτηση της υπόθεσης έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 237 παρ. 4 εδ. στ ΚΠολΔ, ως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 Ν. 4335/2015.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ  
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Η υπό κρίση αγωγή κατατέθηκε την ..... στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου και ορίσθηκε προθεσμία κατάθεσης προτάσεων εντός 100 ημερών κατά τη διάταξη του άρθρου 237 παρ. 1 του ΚΠολΔ, όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του Ν. 4335/2015. Όπως προκύπτει από τις με αριθμό ..... και ..... εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της Περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, ....., τις οποίες νομίμως επικαλείται και προσκομίζει η ενάγουσα, επικυρωμένο αντίγραφο της αγωγής με πράξη κατάθεσης, στην οποία αναγραφόταν ευδιάκριτα η προθεσμία κατάθεσης των προτάσεων και η επισήμανση ότι εκπρόθεσμες προτάσεις δεν λαμβάνονται υπόψιν, επιδόθηκε επιμελεία αυτής στους εναγόμενους νόμιμα και εμπρόθεσμα, δηλαδή εντός 30 ημερών από την κατάθεση της αγωγής, κατά τη διάταξη του άρθρου 215 παρ. 2 του ΚΠολΔ, όπως αυτό ισχύει μετά την τροποποίησή του από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του ν.4335/2015. Η ενάγουσα και οι εναγόμενοι κατέθεσαν νόμιμα και εμπρόθεσμα προτάσεις, απορριπτομένου του ισχυρισμού της ενάγουσας. Ειδικότερα, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 9 του Ν. 4640/2019 «Η έγγραφη γνωστοποίηση του διαμεσολαβητή προς τα μέρη για τη διεξαγωγή της υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας ή η συμφωνία της εκούσιας προσφυγής στη διαδικασία της διαμεσολάβησης του άρθρου 5, αναστέλλει την παραγραφή και την αποσβεστική προθεσμία άσκησης των αξιώσεων και των δικαιωμάτων, εφόσον αυτές έχουν αρχίσει σύμφωνα με τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου, καθώς και τις δικονομικές προθεσμίες των άρθρων 237 και 238 Κ.Πολ.Δ., για όσο χρόνο διαρκεί η διαδικασία διαμεσολάβησης». Σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη οι δικονομικές

προθεσμίες των άρθρων 237 και 238 αναστέλλονται κατά το διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της κοινοποίησης της πρόσκλησης για τη διενέργεια Υποχρεωτικής Αρχικής Συνεδρίας (ΥΑΣ) και μέχρι την υπογραφή του πρακτικού του άρθρου 7 παρ. 4 του Ν. 4640/2019 με το οποίο πιστοποιείται η αποτυχία της Υποχρεωτικής Αρχικής Συνεδρίας (βλ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V: ΑιτΕκθ του Σχεδίου Νόμου της 2.10.2019 ν. 4640/2019). Κατά την άποψη την οποία και το παρόν δικαστήριο υιοθετεί ως ορθότερη όταν η πρόσκληση κοινοποιείται σε έκαστο διάδικο σε διαφορετική ημεροχρονολογία, η αναστολή προθεσμιών επέρχεται από το χρόνο κοινοποίησης της πρόσκλησης σε έκαστο διάδικο μέρος, και όχι από το χρόνο κοινοποίησης της τελευταίας πρόσκλησης. Στην προκειμένη περίπτωση προκρίνεται η διασταλτική ερμηνεία της διάταξης, καθώς σε περίπτωση ομοδικίας ο διάδικος δεν μπορεί να γνωρίζει αν και πότε κλητεύθηκαν στην ΥΑΣ οι ομόδοκοί του και, επομένως, δεν θα ήταν εφικτό να αξιωνεται από αυτόν να υπολογίζει τις δικονομικές του προθεσμίες βάσει άγνωστων σε αυτόν γεγονότων. Επιχείρημα υπέρ αυτής της άποψης αντλείται και από τη διάταξη του δ' εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 237 ΚΠολΔ σύμφωνα με την οποία «η παραπάνω προθεσμία παρατείνεται κατά τριάντα ημέρες για όλους τους διαδίκους, αν ο εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής». Στην προκειμένη περίπτωση, η αγωγή κατατέθηκε την 31-03-2021 και επομένως η προθεσμία των 100 ημερών για την κατάθεση των προτάσεων θα ολοκληρωνόταν την 09-07-2021. Λόγω της υπαγωγής της εν λόγω διαφοράς στο θεσμό της υποχρεωτικής διαμεσολάβησης σύμφωνα με το Ν. 4640/2019, η προθεσμία κατάθεσης των προτάσεων για τον πρώτο εναγόμενο ανεστάλη για εννιά ημέρες, δηλαδή από την 06-05-2021 (ημερομηνία έγγραφης γνωστοποίησης για τη διεξαγωγή της Υποχρεωτικής Αρχικής Συνεδρίας) μέχρι την 14-05-2021 (ημερομηνία περάτωσης της διαδικασίας μεσολάβησης) με αποτέλεσμα η ανωτέρω προθεσμία να λήγει τη Δευτέρα, 19-07-2021, μη συνυπολογιζομένης της 18<sup>ης</sup> -7- 2021, ημέρα Κυριακή, η οποία είναι εξαιρετέα. Σημειώνεται ότι και υπό την αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή (επιχείρημα υπέρ της οποίας είναι η ασφάλεια δικαίου), σύμφωνα με την οποία η αναστολή των προθεσμιών για την κατάθεση των προτάσεων επέρχεται

από τη γνωστοποίηση της πρόσκλησης για υπαγωγή σε διαμεσολάβηση στο τελευταίο διάδικο μέρος, η καταληκτική προθεσμία για την κατάθεση των προτάσεων είναι η 19<sup>η</sup> -07-2021. Τούτο δε διότι, από την κοινοποίηση της πρόσκλησης στη δεύτερη εναγομένη την 07<sup>η</sup> -05-2021 (ημερομηνία κατά την οποία επέρχεται συγχρόνως και το ανασταλτικό αποτέλεσμα των προθεσμιών για κατάθεση προτάσεων) μέχρι και την ημερομηνία υπογραφής του πρακτικού περάτωσης της υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας την 14-05-2021 (ημερομηνία ολοκλήρωσης της αναστολής) μεσολαβούν οκτώ μέρες αναστολής. Συνεπώς, οι προτάσεις θα έπρεπε να κατατεθούν την 17<sup>η</sup> -07-2021 συνυπολογιζομένου του χρονικού διαστήματος των οκτώ ημερών αναστολής. Ωστόσο, επειδή η 17<sup>η</sup> -07-2021 τυγχάνει εξαιρετέα (ημέρα Σάββατο), η καταληκτική ημερομηνία κατάθεσης των προτάσεων λήγει τη Δευτέρα 19-07-2021. Επομένως, ο πρώτος εναγόμενος εμπροθέσμως κατέθεσε τις προτάσεις του την 19η-07-2021.

I. Η ευθύνη των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της ανώνυμης εταιρείας καθώς και τρίτων προσώπων στα οποία έχουν ανατεθεί εξουσίες διαχείρισης και εκπροσώπησης της εταιρείας σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 87 του Ν. 4548/2018 ρυθμίζεται από τις διατάξεις των άρθρων 102 έως 108 του Ν. 4548/2018. Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 έως 5 του άρθρου 102 δυνάμει των οποίων θεμελιώνεται η ευθύνη των μελών του Δ.Σ. έναντι της εταιρείας, προβλέπεται ότι «1. Κάθε μέλος του διοικητικού συμβουλίου ευθύνεται έναντι της εταιρείας για ζημία που αυτή υφίσταται λόγω πράξης ή παράλειψης που συνιστά παράβαση των καθηκόντων του. 2. Η ευθύνη αυτή δεν υφίσταται, αν το μέλος του διοικητικού συμβουλίου αποδείξει ότι κατέβαλε κατά την άσκηση των καθηκόντων του την επιμέλεια του συνετού επιχειρηματία που δραστηριοποιείται σε παρόμοιες συνθήκες. Η επιμέλεια αυτή κρίνεται με βάση και την ιδιότητα κάθε μέλους και τα καθήκοντα που του έχουν ανατεθεί κατά το νόμο, το καταστατικό ή με απόφαση των αρμόδιων εταιρικών οργάνων. 3. Αν από κοινή πράξη περισσότερων μελών του διοικητικού συμβουλίου προήλθε ζημία ή αν για την ίδια ζημία ευθύνονται παράλληλα περισσότεροι, ενέχονται όλοι εις ολόκληρον. Το ίδιο ισχύει και αν έχουν ενεργήσει περισσότεροι συγχρόνως ή διαδοχικά και δεν μπορεί να εξακριβωθεί τίνος η

πράξη επέφερε τη ζημία. Το δικαστήριο όμως μπορεί να αποφασίσει για επιμερισμό της ευθύνης μεταξύ των υπευθύνων, ανάλογα με τη βαρύτητα της πράξης, το βαθμό του πταίσματος και την κατανομή των καθηκόντων των μελών του διοικητικού συμβουλίου. Το δικαστήριο μπορεί να ρυθμίσει και το δικαίωμα αναγωγής των υπευθύνων μεταξύ τους. 4. Η ευθύνη κατά το παρόν άρθρο δεν υφίσταται προκειμένου για πράξεις ή παραλείψεις που στηρίζονται σε σύννομη απόφαση της γενικής συνέλευσης ή που αφορούν εύλογη επιχειρηματική απόφαση, η οποία ελήφθη (α) με καλή πίστη, (β) με βάση επαρκή, για τις συγκεκριμένες συνθήκες, πληροφόρηση και (γ) με αποκλειστικό κριτήριο την εξυπηρέτηση του εταιρικού συμφέροντος. Τα στοιχεία αυτά κρίνονται με αναφορά στο χρόνο λήψης της απόφασης. Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου φέρουν το βάρος απόδειξης των προϋποθέσεων της παρούσας παραγράφου. Επίσης το δικαστήριο μπορεί να θεωρήσει ότι δεν υφίσταται ευθύνη προκειμένου για πράξεις ή παραλείψεις που στηρίζονται σε εισήγηση ή γνώμη ανεξάρτητου οργάνου ή επιτροπής, που λειτουργεί στην εταιρεία, σύμφωνα με το νόμο. 5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου και των άρθρων 103 έως 108 εφαρμόζονται και ως προς την ευθύνη των προσώπων που ενεργούν πράξεις διαχείρισης και εκπροσώπησης, σύμφωνα με το άρθρο 87, ή των οποίων η πράξη διορισμού ως μελών του διοικητικού συμβουλίου είναι ελαττωματική». Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 96 του Ν. 4548/2018 «1. Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου και κάθε τρίτο πρόσωπο, στο οποίο έχουν ανατεθεί από αυτό εξουσίες, σύμφωνα με το άρθρο 87, οφείλουν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και των αρμοδιοτήτων τους να τηρούν το νόμο, το καταστατικό και τις νόμιμες αποφάσεις της γενικής συνέλευσης. Οφείλουν να διαχειρίζονται τις εταιρικές υποθέσεις με σκοπό την προαγωγή του εταιρικού συμφέροντος, να εποπτεύουν την εκτέλεση των αποφάσεων του διοικητικού συμβουλίου και της γενικής συνέλευσης και να ενημερώνουν τα άλλα μέλη του διοικητικού συμβουλίου για τις εταιρικές υποθέσεις. 2. Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου οφείλουν να τηρούν τα κατά το νόμο αρχεία, βιβλία και στοιχεία. Έχουν επίσης το συλλογικό καθήκον να εξασφαλίζουν ότι οι ετήσιες χρηματοοικονομικές καταστάσεις, η ετήσια έκθεση διαχείρισης και, όταν

προβλέπεται, σύμφωνα με το άρθρο 152, η δήλωση εταιρικής διακυβέρνησης, οι ενοποιημένες χρηματοοικονομικές καταστάσεις, οι ενοποιημένες εκθέσεις διαχείρισης και η τυχόν ενοποιημένη δήλωση εταιρικής διακυβέρνησης, καθώς και η έκθεση αποδοχών του άρθρου 112 συντάσσονται και δημοσιεύονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου ή, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα που έχουν υιοθετηθεί με τον Κανονισμό ΕΚ αριθμ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (L 243)». Τέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 97 του ν. 4548/2018 «1. Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου και κάθε τρίτο πρόσωπο στο οποίο έχουν ανατεθεί από αυτό αρμοδιότητές του έχουν υποχρέωση πίστωσης απέναντι στην εταιρεία. Οφείλουν ιδίως: α) Να μην επιδιώκουν ίδια συμφέροντα που αντιβαίνουν στα συμφέροντα της εταιρείας...». Από τις ανωτέρω αναγκαστικού δικαίου διατάξεις προκύπτει ότι η ευθύνη των διοικητών της ανώνυμης εταιρείας είναι ειδική μορφή ευθύνης που ρυθμίζεται στο νόμο με ορισμένες αποκλίσεις από τις γενικές διατάξεις του Αστικού Κώδικα και έχει ως σκοπό την προστασία της εταιρικής παρουσίας και έμμεσα των μετόχων και των δανειστών. Για να στοιχειοθετηθεί η εν λόγω αστική ευθύνη των μελών του ΔΣ έναντι της εταιρείας θα πρέπει να συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις: α) διενέργεια πράξης ή παράλειψη που συνιστά παράβαση των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από την υποχρέωση επιμελούς άσκησης των καθηκόντων τους και την υποχρέωση πίστης ή ειδικότερες διατάξεις του νόμου που επιβάλλουν συγκεκριμένες πράξεις ή παραλείψεις στις οποίες οφείλουν να προβαίνουν είτε αυτές αποτελούν εξειδίκευση των παραπάνω βασικών υποχρεώσεων είτε όχι και β) πρόκληση στην εταιρεία ζημίας από την πράξη ή παράλειψη που συνιστά πλημμελή εκπλήρωση των καθηκόντων τους (παρ. 1 άρθρο 102). Ειδικότερα, τα καθήκοντα των μελών του ΔΣ, η παράβαση των οποίων δημιουργεί υποχρέωση αποζημίωσης έναντι της εταιρείας, προβλέπονται στα άρθρα 96 και 97, τα βασικότερα των οποίων είναι το καθήκον επιμελούς διαχείρισης και η τήρηση της υποχρέωσης πίστης. Ειδικότερα, τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου έχουν υποχρεώσεις επιμέλειας συμπεριλαμβανομένων και άλλων υποχρεώσεων, που απορρέουν από τη σύμβαση εργασίας της εταιρείας με τα μέλη του ΔΣ, καθώς

και υποχρεώσεις συμπεριφοράς, που προκύπτουν από την οργανική υποχρέωση πίστης. Οφείλουν δε να ασκούν τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητές τους με τη δέουσα επιμέλεια, μέσα στα πλαίσια που θέτει ο νόμος, το καταστατικό και οι αποφάσεις της ΓΣ της εταιρίας, με στόχο την προαγωγή των εταιρικών συμφερόντων (ΕφΛαρ 284/2014) διαφορετικά παραβιάζουν τις υποχρεώσεις τους. Η διαχείριση περιλαμβάνει κάθε πραγματική και συμβατική δραστηριότητα των μελών του ΔΣ για την εταιρία. Ειδικότερα, μέτρο επιμελείας αποτελεί πρωτίστως το μέτρο του συνετού και ευσυνείδητου διοικητικού συμβουλίου, που δεν διοικεί μια δική του περιουσία, αλλά ως ένας καταπιστευματοδόχος ξένα περιουσιακά συμφέροντα. Περαιτέρω με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 97 συστηματοποιούνται οι κύριες εκφάνσεις της υποχρέωσης πίστωσης των μελών του διοικητικού συμβουλίου βάσει του προΐσχύσαντος του κ.ν. 2190/1920, όπως τροποποιήθηκε με τον ν. 3604/2007. Ειδικότερα, το Διοικητικό Συμβούλιο έχει καθήκον να συμπεριφέρεται με καλή πίστη ως θεματοφύλακας, επιμελητής, διαχειριστής ξένων οικονομικών περιουσιακών συμφερόντων (ΕφΘεσ 1048/2003). Η υποχρέωση αυτή η οποία είναι απόρροια του χαρακτήρα της σχέσης, που συνδέει το μέλος του διοικητικού συμβουλίου με την εταιρία, ως σχέσης εμπιστοσύνης, ξεπερνά τα όρια της γενικής αρχής της καλής πίστης (άρθρα 288 και 281 ΑΚ), καθώς παρουσιάζει άλλη ποιοτική διάταξη και ένταση (ΕΑ 4860/2006 ΧρΙδΔ 2008, 55). Από τη βασική αυτή υποχρέωση απορρέουν μεταξύ άλλων η υποχρέωση των μελών του ΔΣ να μην επιδιώκουν ίδια συμφέροντα που αντιβαίνουν στα συμφέροντα της εταιρίας, οφείλει κάθε μέλος δηλαδή να διαφυλάττει και να προάγει τα συμφέροντα της εταιρίας, των μετόχων και να μη χρησιμοποιεί τις εξουσίες του κατά τρόπο που να βλάπτει τα συμφέροντα αυτά. Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 102 του Ν. 4548/2018, πράξη ή παράλειψη μέλους του ΔΣ, που συνιστά παράβαση των καθηκόντων του, είναι γενεσιουργός λόγος ευθύνης (αντικειμενική προϋπόθεση ευθύνης). Η νομική φύση της ευθύνης των μελών του διοικητικού συμβουλίου της ανώνυμης εταιρίας θα κριθεί με βάση το είδος της έννομης σχέσης, που συνδέει αυτά με την εταιρία. Ως νομική βάση της ευθύνης τους έναντι της Ανώνυμης Εταιρίας

πρέπει να θεωρηθεί η παράβαση των υποχρεώσεων, που τους επιβάλλει, τόσο η σύμβαση, που υπάρχει μεταξύ αυτών και της εταιρίας, όσο και η Νομοθεσία ή το Καταστατικό της Εταιρίας και, επομένως, η ευθύνη αυτή είναι ευθύνη τόσο ενδοσυμβατική, η οποία απορρέει από τη σύμβαση, όσο και ευθύνη εκ του Νόμου (αδικοπρακτική). Πιο συγκεκριμένα, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 86, 96, 97, 98, 102 του ν. 4548/2018, 68, 714, 297 και 298 ΑΚ προκύπτει, ότι τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου ανώνυμης εταιρίας ευθύνονται έναντι του νομικού προσώπου της εταιρίας για τη ζημία που προξενείται στην εταιρία συνεπεία πταισματούς τους από δόλο ή από αμέλεια κατά την παραβίαση των υποχρεώσεών τους που επιβάλλονται από τη σύμβαση μεταξύ αυτών και της εταιρίας, τη νομοθεσία και το καταστατικό της εταιρίας, αλλά και την αυτοτελή υποχρέωσή τους πίστης, και ότι η ευθύνη τους αυτή υπάρχει και κατά τις διατάξεις περί αδικοπραξιών του Αστικού Κώδικα (άρθρα 914 και 919 ΑΚ), όταν η ζημιόγonos πράξη ή παράλειψή τους αποτελεί και αδικοπραξία που θεμελιώνει άμεση και αυτοτελή υποχρέωση προς αποζημίωση. Στις περιπτώσεις αυτές της ζημιόγonus πράξης ή παράλειψης, που στρέφεται κατά του νομικού προσώπου της εταιρίας, την προς αποζημίωση αξίωση έχει το αμέσως ζημιωθέν νομικό πρόσωπο της εταιρίας, το οποίο νομιμοποιείται να ασκήσει τη σχετική αγωγή κατά των μελών της διοικήσεως (ΟΛΑΠ 5/2015, ΑΠ 189/2018, ΑΠ 1276/2015, ΑΠ 320/2015, ΑΠ 1483/2010, ΑΠ 1298/2000 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ υπό την ισχύ του ν. 2190/1920). Ειδικότερα, η ευθύνη από τη σχέση μέλους του διοικητικού συμβουλίου με την ανώνυμη εταιρεία ενδέχεται να οφείλεται σε συμπεριφορά, η οποία να συνιστά παράλληλα και αδικοπραξία, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 914 και 919 ΑΚ, οπότε συρρέουν οι σχετικές εταιρικές αξιώσεις και αν μεν κατατείνουν σε διαφορετικές παροχές πρόκειται για γνήσια συρροή αξιώσεων, ενώ αν αφορούν την αυτή παροχή, που απλώς θεμελιώνεται σε δύο διαφορετικές νομικές βάσεις, πρόκειται για συρροή των περισσότερων νομικών βάσεων της αυτής ενιαίας αξίωσης. Κατά την έννοια αυτή η αξίωση αποζημίωσης κατά του μέλους του Δ.Σ. λόγω αδικοπρακτικής συμπεριφοράς του κατά την άσκηση των καθηκόντων του συνιστά ενιαία αξίωση, θεμελιούμενη απλώς σε περισσότερες νομικές βάσεις (ΑΠ 1276/2015,

ΑΠ 1483/2010 δημ. ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 769/95 ΕΕΝ 1996). Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 103 του ν. 4548/2018, η άσκηση της εταιρικής αγωγής επιπίπτει καταρχήν στη διαχειριστική αρμοδιότητα του Δ.Σ., το οποίο οφείλει να την ασκεί κατά τρόπο που συνάδει προς το εταιρικό συμφέρον. Κατά την ανωτέρω διάταξη το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται πλέον να προβεί αυτοβούλως στην άσκηση των σχετικών αξιώσεων, ανεξαρτήτως βαθμού υπαιτιότητας, σταθμίζοντας αποκλειστικά το εταιρικό συμφέρον με βάση τα δεδομένα της συγκεκριμένης περίπτωσης, ανεξάρτητα δηλαδή από το αν η ζημία της εταιρείας προκαλείται από δόλο ή από αμέλεια του μέλους του Δ.Σ. (υπό το καθεστώς του ν. 2190/1920 βλ. ΟΛΑΠ 5/2015) ή του υποκατάσταστου οργάνου ή του εκκαθαριστή και χωρίς την προηγούμενη ενεργοποίηση των διατάξεων του άρθρου 104 του ίδιου νόμου (κατόπιν αιτήσεως των μετόχων) και να αποφασίσει ενδεχομένως είτε την καθυστέρηση της άσκησης ή και την παράλειψη της άσκησης της εταιρικής αγωγής, εφόσον τούτο προκρίνεται από το εταιρικό συμφέρον στη δεδομένη περίπτωση (βλ. αιτιολογική έκθεση ν. 4548/2018 άρθρο 103, Ν. Ρόκας Εμπορικές Εταιρείες, 9η έκδοση, 2019, σελ. 343, Ν. Τέλλης Εσωτερική ευθύνη των διοικητών Α.Ε., Άσκηση εταιρικής αγωγής - Μια πρώτη προσέγγιση υπό το φως του νέου δικαίου της ΑΕ (Ν. 4548/2018 ΕΕμπΔ 2019, σελ. 21 επ.).

II. Περαιτέρω, προβλέπονται οι ακόλουθες περιπτώσεις, στις οποίες αποκλείεται η ευθύνη των μελών του ΔΣ για τη ζημία που προκλήθηκε στην εταιρεία. Ειδικότερα, δεν υφίσταται τέτοια ευθύνη: α) για πράξεις ή παραλείψεις που στηρίζονται σε σύννομη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης (άρθρο 102 παρ. 4 εδ. α), β) για πράξεις ή παραλείψεις που συνιστούν παράβαση των καθηκόντων αν το μέλος του Δ.Σ. αποδείξει ότι κατέβαλε κατά την άσκηση των καθηκόντων του την επιμέλεια του συνετού επιχειρηματία που δραστηριοποιείται σε παρόμοιες συνθήκες (άρθρο 102 παρ. 2 εδ. α). Η τελευταία αυτή διάταξη επιβεβαιώνει σε αντιστοιχία με την ΑΚ 330 εδ. 1, την αρχή της υπαιτιότητας ως προϋπόθεση της ευθύνης των μελών του ΔΣ για αποζημίωση. Πέραν της υπαιτιότητας, δηλαδή του δόλου ή της αμέλειας, πρέπει να συντρέχουν και οι άλλες προϋποθέσεις ευθύνης, δηλαδή επέλευση ζημίας από πράξη ή παράλειψη στο πλαίσιο της ασκούμενης διαχείρισης και αιτιώδης συνάφεια. Στην ίδια

διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 102 προσδιορίζεται η απαιτούμενη επιμέλεια, η οποία συνδυάζει αντικειμενικά και υποκειμενικά στοιχεία για τη στοιχειοθέτησή της. Ειδικότερα, αμέλεια, και άρα ευθύνη, υπάρχει όταν μέλος του ΔΣ δεν καταβάλει κατά την άσκηση των καθηκόντων του την επιμέλεια του «συνετού επιχειρηματία» (αντικειμενικό κριτήριο). Εντούτοις, κατά την αξιολόγηση της υποβληθείσας επιμέλειας λαμβάνονται υπόψη και οι ειδικές συνθήκες, στις οποίες δραστηριοποιείται κάθε μέλος, η ιδιότητα αυτού (π.χ. ως διευθύνοντας σύμβουλος ή ως μη εκτελεστικού μέλους) και τα συγκεκριμένα καθήκοντα που του έχουν ανατεθεί, είτε από το νόμο και το καταστατικό είτε από εταιρικά όργανα. Προκειμένου, δηλαδή, το μέλος του ΔΣ να αποκρούσει τις αξιώσεις της εταιρείας για αποζημίωση, θα πρέπει σύμφωνα με την παρ. 2 εδ. α του άρθρου 102, να αποδείξει ότι κατέβαλε την επιμέλεια συνετού επιχειρηματία (αρχή της τεκμαιρόμενης υπαιτιότητας). Υπάρχει, επομένως, αντιστροφή του βάρους αποδείξεως, ώστε το εγκαλούμενο μέλος του ΔΣ και όχι η εταιρεία να πρέπει να αποδείξει ότι κατέβαλε την κατά νόμο επιμέλεια (ΑΠ 1698/2013 ΧρΙΔ 2015, 39, ΕφΘεσ 775/2016 Αρμ 2017.219 υπό την ισχύ των καταργηθέντων διατάξεων του Ν. 2190/1920), γ) Τέλος, η εσωτερική ευθύνη των μελών του διοικητικού συμβουλίου αποκλείεται για πράξεις ή παραλείψεις που επέφεραν ζημία στην εταιρεία, εφόσον αφορούν εύλογη επιχειρηματική απόφαση, η οποία ελήφθη με καλή πίστη, με βάση επαρκείς για τις συγκεκριμένες συνθήκες πληροφορίες και με αποκλειστικό κριτήριο την εξυπηρέτηση του εταιρικού συμφέροντος (άρθρο 102 παρ. 4 εδ. α). Η έννοια της επιχειρηματικής απόφασης πληρούται όχι μόνο όταν η απόφαση λαμβάνεται στο πλαίσιο άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας και συνδέεται με αυτή αλλά και όταν το μέλος του Δ.Σ. έχει την διακριτική ευχέρεια να αποφασίσει να αναλάβει μια πρωτοβουλία ή όχι, να προβεί σε ελεύθερη επιλογή μεταξύ περισσότερων εναλλακτικών. Αντίθετα, δεν υφίσταται διακριτική ευχέρεια και, συνεπώς, δεν πληρούται η παραπάνω έννοια της επιχειρηματικής απόφασης, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η διενέργεια μιας πράξης ή παράλειψης επιβάλλεται από διάταξη αναγκαστικού δικαίου, από διάταξη του καταστατικού της εταιρείας ή από σύννομη απόφαση ληφθείσα από τη Γενική Συνέλευση των μετόχων. Επομένως, ο κανόνας της επιχειρηματικής

κρίσης δεν εφαρμόζεται και επομένως δεν απαλλάσσονται τα μέλη του ΔΣ, σε περίπτωση που πρόκειται για παράνομη απόφαση. Εξάλλου, εύλογη είναι μια απόφαση όταν βάσει αντικειμενικών κριτηρίων δεν δημιουργεί για την εταιρεία υπέρμετρους ή υπερβολικούς κινδύνους. Για να κριθεί, επομένως, αν μία απόφαση είναι εύλογη ή μη θα πρέπει να αξιολογείται ο κίνδυνος στον οποίο η εταιρεία εκτίθεται εξαιτίας αυτής της απόφασης, κρίσιμα δε κριτήρια για την αξιολόγηση αυτή θεωρούνται, ιδίως, η πιθανότητα επέλευσης του κινδύνου και το προσδοκώμενο όφελος. Στην υπό εξέταση περίπτωση η απόφαση θα πρέπει να λαμβάνεται με αποκλειστικό κριτήριο την εξυπηρέτηση του εταιρικού συμφέροντος. Η προϋπόθεση αυτή πληρούται όταν η προαγωγή, η προστασία των συμφερόντων της εταιρείας αποτελούν τον αποκλειστικό σκοπό λήψης της επιχειρηματικής απόφασης. Αντίθετα, όταν η απόφαση λαμβάνεται ενώ υφίσταται σύγκρουση συμφερόντων μεταξύ του μέλους του Δ.Σ. και της εταιρείας, δεν πληρούται το ανωτέρω κριτήριο. Με βάση τις ανωτέρω προϋποθέσεις και εφόσον πρόκειται για αποφάσεις που κινούνται στο πλαίσιο της νομιμότητας, το ΔΣ είναι ελεύθερο να αποφασίζει κατά την κρίση του, δεν ελέγχεται δηλαδή η σκοπιμότητα της απόφασης. Το βάρος απόδειξης της συνδρομής των ανωτέρω κριτηρίων απαλλαγής από την ευθύνη φέρουν τα μέλη του ΔΣ (Ν. Ρόκας, Εμπορικές Εταιρίες, 9η έκδ., 2019 σελ. 334 επ., Π. Παναγιώτου, Η εσωτερική και εξωτερική ευθύνη των μελών του ΔΣ στην ΑΕ μετά τον ν. 4548/2018 ΕλλΔνη 2018, 1601 επ., Ο. Σπηλιόπουλος, Βασικές Αρχές Εμπορικού Δικαίου, 2021, 148 επ.). Τέλος, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 109 παρ. 3 του Ν. 4548/2018 σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 713, 648, 652 του ΑΚ και 6 του Νόμου 765/1943, προκύπτει ότι ο διευθύνων σύμβουλος της ανώνυμης εταιρείας, ως μέλος του διοικητικού συμβουλίου αυτής, συνδέεται με το νομικό πρόσωπο της εταιρείας με σχέση εντολής. Αν, όμως, για τις υπηρεσίες που προσφέρει, λαμβάνει αμοιβή, η σχέση του χαρακτηρίζεται ως μίσθωση ανεξαρτήτων υπηρεσιών, αφού, λόγω της ιδιότητάς του, ασκεί εξουσία διοικητική και διαχειριστική με δική του ευθύνη και πρωτοβουλία, είναι όργανο της ανώνυμης εταιρείας και υποβάλλεται στο καθεστώς, που διέπει το διοικητικό συμβούλιο (ΑΠ 1276/2015 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ

20/2007 ΔΕΕ 2007, 983, ΜονΕφΑΘ 212/2021, στην οποία υπό την ισχύ των καταργηθέντων διατάξεων του Ν. 2190/1920 κρίθηκε ότι ο διευθύνων σύμβουλος της ανώνυμης εταιρείας συνδέεται με την εταιρεία με σύμβαση ανεξάρτητων υπηρεσιών).

III. Σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 99 του Ν. 4548/2018 προβλέπεται ότι «1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων που εκάστοτε διέπουν τις συναλλαγές πιστωτικών και χρηματοδοτικών ιδρυμάτων με πρόσωπα τα οποία έχουν ειδική σχέση με αυτά, καθώς και της παραγράφου 3 του άρθρου 51 του παρόντος νόμου, απαγορεύεται και είναι άκυρη η σύναψη οποιωνδήποτε συμβάσεων της εταιρείας με πρόσωπα της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, καθώς και η παροχή ασφαλειών και εγγυήσεων προς τρίτους υπέρ των προσώπων αυτών, χωρίς ειδική άδεια παρεχόμενη με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου ή, με τους όρους του άρθρου 100, της γενικής συνέλευσης των μετόχων. 2. Η απαγόρευση της παραγράφου 1 ισχύει για τα ακόλουθα πρόσωπα (συνδεδεμένα μέρη): (α) Επί εταιρειών με μετοχές εισηγμένες σε ρυθμιζόμενη αγορά, τα πρόσωπα που ορίζονται ως συνδεδεμένα με αυτήν κατά το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 24, καθώς και τα νομικά πρόσωπα που ελέγχονται από αυτά, σύμφωνα με το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 27. (β) Ως προς τις λοιπές εταιρείες, τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, τα πρόσωπα που ελέγχουν την εταιρεία, τα στενά μέλη οικογένειας των προσώπων αυτών, όπως αυτά ορίζονται στο Παράρτημα Α του ν. 4308/2014, καθώς και τα νομικά πρόσωπα που ελέγχονται από τους παραπάνω. Ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο θεωρείται ότι ελέγχει την εταιρεία, αν συντρέχει μια από τις περιπτώσεις του άρθρου 32 του ν. 4308/2014. (γ) Τα πρόσωπα, ως προς τα οποία έχει επεκταθεί με καταστατική πρόβλεψη η εφαρμογή του παρόντος άρθρου και των άρθρων 100 και 101 και, ιδίως, τους γενικούς διευθυντές και τους διευθυντές της εταιρείας. Η ανωτέρω διάταξη του άρθρου 99 του ν. 4548/2018 αναφέρεται στις συναλλαγές της εταιρείας με συνδεδεμένα πρόσωπα (related party transactions), δηλαδή με πρόσωπα, που μπορούν να ασκήσουν έλεγχο ή αθέμιτη επιρροή σ' αυτήν. Με τις ρυθμίσεις του ανωτέρω άρθρου το ελληνικό δίκαιο εναρμονίζεται προς το άρθρο 9γ της Οδηγίας 2007/36/ΕΚ, όπως αυτό εισήχθη δυνάμει της

Οδηγίας 2017/828/ΕΕ. Οι ρυθμίσεις αφορούν όλες τις ανώνυμες εταιρείες, εισηγμένες και μη (η παραπάνω Οδηγία αφορά μόνο τις εισηγμένες), υπάρχουν, όμως, ειδικές διατάξεις για τις εισηγμένες. Ειδικότερα, η παράγραφος 1 εισάγει την γενική αρχή της απαγόρευσης τέτοιων συναλλαγών χωρίς την τήρηση των προϋποθέσεων που προβλέπονται στα άρθρα 99 έως 101. Πρόκειται για συμβάσεις της εταιρείας με τα πρόσωπα αυτά ή για παροχή ασφαλειών και εγγυήσεων προς τρίτους υπέρ των προσώπων αυτών. Για τον προσδιορισμό του προσωπικού πεδίου εφαρμογής, η παράγραφος 2 παραπέμπει στις διατάξεις του λογιστικού δικαίου. Συγκεκριμένα, για μεν τις εισηγμένες γίνεται αναφορά στα πρόσωπα που ορίζουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 24 και 27, ενώ για τις μη εισηγμένες καλύπτονται τα μέλη του Δ.Σ., τα πρόσωπα που ελέγχουν την εταιρεία, τα στενά μέλη της οικογένειας τούτων, όπως αυτά ορίζονται στο Παράρτημα Α του ν. 4308/2014 για τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, και τα νομικά πρόσωπα που ελέγχονται από τα πρόσωπα αυτά. Το καταστατικό πάντως μπορεί να διευρύνει τον κύκλο των προσώπων που υπάγονται στη ρύθμιση (βλ. αιτιολογική έκθεση ν. 4548/2018 άρθρο 99). Ειδικότερα, οι περιπτώσεις σύνδεσης για εταιρείες που οι μετοχές τους είναι εισηγμένες σε ρυθμιζόμενη αγορά απαριθμούνται με λεπτομέρεια στο κεφάλαιο των «ορισμών» του Διεθνούς Λογιστικού Προτύπου (ΔΛΠ) 24 (άρθρο 9). Σύμφωνα με τον ανωτέρω ορισμό του ΔΛΠ 24, επί εταιρειών με μετοχές εισηγμένες σε ρυθμιζόμενη αγορά, ως συνδεδεμένο μέρος νοείται πρόσωπο ή οντότητα που συνδέεται με την οντότητα η οποία καταρτίζει οικονομικές καταστάσεις (στο πρότυπο αναφέρεται ως η «αναφέρουσα οντότητα»), α. Ένα πρόσωπο ή μέλος του στενού οικογενειακού περιβάλλοντος του προσώπου αυτού συνδέεται με αναφέρουσα οντότητα εάν το εν λόγω πρόσωπο: (i) έχει τον έλεγχο ή τον από κοινού έλεγχο στην αναφέρουσα οντότητα, (ii) έχει σημαντική επιρροή στην αναφέρουσα οντότητα ή (iii) κατέχει καίρια διοικητική θέση στην αναφέρουσα οντότητα ή σε μητρική της αναφέρουσας οντότητας, β. Η οντότητα συνδέεται με αναφέρουσα οντότητα εφόσον συντρέχει οιαδήποτε των κατωτέρω προϋποθέσεων: (i) Η οντότητα και η αναφέρουσα οντότητα ανήκουν στον ίδιο όμιλο (που σημαίνει ότι οι μητρικές, θυγατρικές και αδελφές θυγατρικές

συνδέονται μεταξύ τους). (Π) Μια οντότητα είναι συγγενής ή κοινή επιχείρηση της άλλης οντότητας (ή συγγενής ή κοινή επιχείρηση μέλους ενός ομίλου στον οποίον ανήκει ή άλλη οντότητα), (üi) Αμφότερες οι οντότητες είναι κοινές επιχειρήσεις του ίδιου τρίτου μέρους, (iv) Μια οντότητα είναι κοινή επιχείρηση τρίτης οντότητας και η άλλη οντότητα είναι συγγενής με την τρίτη οντότητα, (v) Η οντότητα είναι πρόγραμμα παροχών μετά την έξοδο από την υπηρεσία προς όφελος των εργαζομένων είτε της αναφέρουσας οντότητας είτε οντότητας που συνδέεται με την αναφέρουσα οντότητα. Εάν η αναφέρουσα οντότητα είναι η ίδια τέτοιου είδους πρόγραμμα, οι χρηματοδότες εργοδότες συνδέονται και αυτοί με την αναφέρουσα οντότητα, (vi) Η οντότητα ελέγχεται ή ελέγχεται από κοινού από πρόσωπο σύμφωνα με το σημείο (α) ανωτέρω, (vii) Ένα πρόσωπο σύμφωνα με το ανωτέρω σημείο (α) στοιχείο (i) έχει σημαντική επιρροή στην οντότητα ή κατέχει καίρια διοικητική θέση στην οντότητα (ή σε μητρική της οντότητας). Μέλη του στενού οικογενειακού περιβάλλοντος του ατόμου είναι τα μέλη εκείνα της οικογένειας τα οποία μπορεί να αναμένεται ότι επηρεάζουν, ή επηρεάζονται από το πρόσωπο αυτό στις σχέσεις τους με την οικονομική οντότητα και περιλαμβάνουν: (α) τα τέκνα και την/τον σύζυγο του εν λόγω προσώπου ή το άτομο με το οποίο συζεί, (β) τα τέκνα της/του συζύγου του εν λόγω προσώπου ή του ατόμου με το οποίο συζεί, και (γ) τα συντηρούμενα από αυτό ή από την/τον σύζυγό του ή από το άτομο με το οποίο συζεί πρόσωπα. Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι οι κυριότερες συμβάσεις για τις οποίες απαιτείται ειδική άδεια της ΑΕ εισηγμένης είναι οι συμβάσεις της ΑΕ με πρόσωπο α) που έχει τον έλεγχο ή τον από κοινού έλεγχο της ΑΕ ή με μέλος του στενού οικογενειακού περιβάλλοντος του προσώπου αυτού (άρθρο 9 στοιχ. α i), ή έχει σημαντική επιρροή στην ΑΕ (άρθρο 9 στοιχ. α ii), ή κατέχει καίρια διοικητική θέση στην ΑΕ ή σε μητρική της εταιρεία (άρθρο 9 στοιχ. α iii) και β) που ανήκει στον ίδιο όμιλο εταιρειών με την ΑΕ (άρθρο 9 στοιχ. β i), ή που μαζί με την ΑΕ συνιστούν κοινή επιχείρηση του ίδιου τρίτου μέρους (άρθρο 9 στοιχ. β iii), ή που ελέγχεται από τα πρόσωπα που απαριθμούνται στην παρ. α' του άρθρου 9 (9 στοιχ. βν) [X. Μαστροκόστα, Συμβάσεις της Ανώνυμης Εταιρείας με τους διοικητές της, τα παρένθετα πρόσωπα και τις συνδεδεμένες με αυτήν

επιχειρήσεις κατά το ν. 4548/2018, ΕλλΔνη 2018, 997 επ.). Τέλος, συνέπεια, της κατάρτισης συμβάσεων, κατά παράβαση των ως άνω απαγορεύσεων και όρων, είναι η απόλυτη ακυρότητα τούτων (Σ. Ψυχομάνης, Δίκαιο εμπορικών εταιρειών, έκδ. 4<sup>η</sup>, 2020, σελ. 376).

IV. Η από το άρθρο 404 ΑΚ προβλεπόμενη σύμβαση γνήσιας ποινικής ρήτηρας, με την οποία ο ένας των συμβαλλομένων υπόσχεται στον άλλον, ότι, εάν δεν εκπληρώσει ή δεν εκπληρώσει προσηκόντως την οφειλομένη σ' αυτόν παροχή από άλλη ενοχή, θα του καταβάλει ένα χρηματικό ποσό ή κάτι άλλο, αποτελεί παρεπόμενη συμφωνία, που αμέσως μεν αποτελεί μέσον πίεσης προς εξασφάλιση της εκπλήρωσης της κυρίας ενοχής, περαιτέρω δε συνιστά ένα τρόπο αποζημίωσης, την οποία υποχρεούται να καταβάλει ο ασυνεπής συμβαλλόμενος, αποκαθιστώντας έτσι την προξενούμενη από την εν λόγω συμπεριφορά του ζημία στον άλλο, χωρίς ωστόσο ο τελευταίος για την κατάπτωση της ποινικής ρήτηρας να χρειάζεται να επικαλεσθεί και αποδείξει την ύπαρξη ή την έκταση της ζημίας του κατ' άρθρο 505 παρ. 2 ΑΚ (ΑΠ 928/2019, ΑΠ 1360/2017, ΑΠ 797/2010, ΑΠ 611/1998 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα, από τις διατάξεις των άρθρων 404, 405 και 407 του ΑΚ προκύπτει ότι, αν η ποινική ρήτρα συμφωνήθηκε για την περίπτωση της μη προσήκουσας και ιδίως της μη έγκαιρης εκπλήρωσης της παροχής, ο δανειστής, εφόσον απαιτεί την ποινή που έχει καταπέσει, λόγω περιέλευσης του οφειλέτη σε υπερημερία, οφείλει να επικαλεσθεί και να αποδείξει τη σύμβαση (κύρια και παρεπόμενη περί ποινικής ρήτηρας) και τις προϋποθέσεις της υπερημερίας του οφειλέτη. Οφείλει, επίσης, να επικαλεσθεί όχι, όμως, και να αποδείξει τη μη εκπλήρωση της παροχής. Στον οφειλέτη απόκειται να ισχυρισθεί και αποδείξει ότι έχει εκπληρώσει την παροχή ή ότι δεν έχει υπαιτιότητα για την καθυστέρηση. Ο δανειστής μπορεί, κατά παρέκκλιση της διάταξης του άρθρου 407 του ΑΚ, που είναι ενδοτικού δικαίου, να ζητήσει σωρευτικά με την ποινή και τη ζημία που αποδεικνύει ότι υπέστη - όταν η τελευταία καλύπτεται ως προς το μέγεθος από την ποινική ρήτρα- μόνον αν παρέχεται σ' αυτόν τέτοιο δικαίωμα με σαφή όρο της σύμβασης (ΑΠ 1327/2014 Α' δημοσίευση ΤΝΠ Νόμος, με την οποία απορρίφθηκε αναίρεση κατά εφετειακής απόφασης, που απέρριψε ως αόριστη την αγωγή κατά το

αίτημα της αποζημίωσης του ενάγοντος, διότι δεν διαλαμβάνεται σ' αυτή ύπαρξη συμφωνίας για το ότι ο ενάγων εκτός από την ποινική ρήτρα, η οποία ζητείτο με την αγωγή, θα δικαιούται και αποζημίωσης για το σύνολο της ζημίας του, δηλαδή και κατά το καλυπτόμενο από την ποινική ρήτρα ποσό, βλ. επίσης σχετ. ΑΠ 1325/2014, ΕφΛαρ 302/2012, Δικογραφία 2012/674, ΕφΠατρ 206/2008, ΑχΑΝομ. 2009/63). Ειδικότερα, η διάταξη του άρθρου 407 εδαφ. β' του ΑΚ, έχει την έννοια ότι αν η ποινή υπερκαλύπτει την προβλεπόμενη ζημία, δεν μπορεί ο δανειστής να ζητήσει την ποινή και επιπλέον το ποσό της αποζημίωσης για τη ζημία αυτή. Εάν δε το ποσό της αποζημίωσης για την επικαλούμενη ζημία, υπερβαίνει το ποσό της ποινής, μπορεί ο δανειστής να ζητήσει το επιπλέον τούτο μέρος της αποζημίωσης και την ποινική ρήτρα. Οι παραπάνω, όμως, διατάξεις είναι ενδοτικού δικαίου και συνεπώς είναι δυνατόν να συμφωνηθεί ότι ο δανειστής θα δικαιούται σωρευτικά την ποινική ρήτρα και την αποζημίωση και όχι μόνον το ποσό κατά το οποίο υπερβαίνει την ποινική ρήτρα (ΑΠ 358/2014 Α' δημοσίευση ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 462/1992 ΕλλΔνη 1993, 1338). Τέλος, κατά το άρθρο 409 ΑΚ αν η ποινή που συμφωνήθηκε είναι δυσανάλογα μεγάλη μειώνεται, ύστερα από αίτηση του οφειλέτη, από το δικαστήριο, στο μέτρο που αρμόζει. Η ένσταση για μείωση της υπέρμετρης ποινής στο μέτρο που αρμόζει, αποτελεί ειδική εκδήλωση της απαγόρευσης από το άρθρο 281 ΑΚ. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι το Δικαστήριο της ουσίας για τη μόρφωση της δικαστικής του κρίσης σε σχέση με τον προσδιορισμό του περιεχομένου της αόριστης νομικής έννοιας της «δυσανάλογα μεγάλης ποινής» και του «μέτρου που αρμόζει», λαμβάνει υπόψη τα περιστατικά, που σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση συντρέχουν και ιδίως το μέγεθος της ποινής, σε σύγκριση με την αξία της αντιπαροχής του δανειστή, την οικονομική κατάσταση των μερών, τα συμφέροντα του δανειστή, που επλήγησαν από την αθέτηση της σύμβασης, την έκταση της συμβατικής παράβασης του οφειλέτη, το βαθμό του πταίσματός του, την ενδεχόμενη ωφέλειά του από τη μη εκπλήρωση της παροχής, τα άπώτερα επιβλαβή αποτελέσματα και κάθε δικαιολογημένο συμφέρον του δανειστή. Η απαρίθμηση των πιο πάνω κριτηρίων δεν μπορεί παρά να είναι ενδεικτική, ενώ η βαρύτητα του κάθε κριτηρίου διαφέρει ανάλογα

με τις συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης (ΑΠ 928/2019, ΑΠ 1184/2019, ΑΠ 981/2018, ΑΠ 1118/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με την υπό κρίση αγωγή, ιστορείται ότι ο πρώτος εναγόμενος διετέλεσε κατά το χρονικό διάστημα από 25-07-2018 μέχρι 27-01-2021 διευθύνων σύμβουλος-εκτελεστικό μέλος και νόμιμος εκπρόσωπος της ενάγουσας ανώνυμης εταιρείας, εισηγμένης στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, διαθέτοντας ευρείες εξουσίες εκπροσώπησης στις συναλλαγές της. Ότι ειδικότερα, δυνάμει της από 09-07-2020 απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της ενάγουσας αποφασίσθηκε ομόφωνα ότι την ενάγουσα εταιρεία εκπροσωπεί και δεσμεύει με μόνο την υπογραφή του, εξαιρουμένων των περιπτώσεων στις οποίες επιβάλλεται από το Νόμο ή το καταστατικό συλλογική ενέργεια, ο πρώτος εναγόμενος, Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρείας (εφεξής «νόμιμος εκπρόσωπος»), ο οποίος ενεργώντας επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρείας και υπογράφοντας υπό την εταιρική επωνυμία, θα εκπροσωπεί και δεσμεύει την εταιρεία στις συναλλαγές και πράξεις της εταιρείας, των οποίων το οικονομικό αντικείμενο δεν ξεπερνά το ποσό των πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) ευρώ. Ότι ο πρώτος εναγόμενος με την προαναφερόμενη ιδιότητά του την 12-11-2020 σύνηψε σύμβαση παροχής υπηρεσιών με τη δεύτερη εναγομένη, η οποία εκπροσωπείται από την ομόρρυθμη εταίρο και διαχειρίστρια αυτής, ....., με αντικείμενο την παροχή προς την ενάγουσα συμβουλευτικών υπηρεσιών σχετικά με την πολεοδομική και χωροταξική νομοθεσία, τον έλεγχο των υπό διαβούλευση νομοσχεδίων και τον έλεγχο προς υπογραφή συμβάσεων μεταξύ της εταιρείας και τρίτων αναφορικά σε πολεοδομικό και χωροταξικό περιεχόμενο. Ότι η αμοιβή της δεύτερης εναγομένης ορίστηκε στο ποσό των 210.000 ευρώ πλέον ΦΠΑ, δηλαδή στο συνολικό ποσό των 260.400 ευρώ. Ότι το συγκεκριμένο ποσό καταβλήθηκε ολοσχερώς στη δεύτερη εναγομένη την 25-11-2020 με την από 25-11-2020 έγγραφη εντολή και έγκριση του πρώτου εναγόμενου μέσω της τραπέζης ALPHA BANK, κατόπιν της έκδοσης του υπ' αριθ. 1/19-11-2020 τιμολογίου παροχής υπηρεσιών. Ότι η δεύτερη εναγομένη ουδέποτε παρείχε τις προαναφερόμενες υπηρεσίες παρά την υφιστάμενη σύμβαση και την εφάπαξ

καταβολή του συνόλου της συμφωνηθείσας αμοιβής. Ότι ο πρώτος εναγόμενος, χωρίς προηγούμενη απόφαση της γενικής συνέλευσης, προέβη στη σύναψη της προαναφερθείσας σύμβασης με τη δεύτερη εναγόμενη για υπηρεσίες που δεν παρασχέθηκαν ποτέ, απεδέχθη τιμολόγιο, το οποίο δεν οφειλόταν, το οποίο και εξόφλησε εν γνώσει του και προβλέποντας τη ζημία της ενάγουσας παραβιάζοντας τις υποχρεώσεις επιμέλειας και πίστης που υπέχει ως νόμιμος εκπρόσωπος προς την εταιρεία ενώ αποδέχθηκε το ζημιογόνο αποτέλεσμα της συμπεριφοράς του. Ότι με την από 25-11-2020 έγκριση και εντολή του προς πληρωμή του υπ' αριθ. 1/19-11-2020 τιμολογίου παρέστησε εν γνώσει του ψευδώς τόσο στην πληρώτρια τράπεζα, ώστε να προβεί στην πληρωμή του ποσού, όσο και στην εσωτερική ιεραρχία της εταιρείας, ότι οι συμβουλευτικές υπηρεσίες, οι οποίες φέρονταν ως νόμιμη αιτία πληρωμής της δεύτερης εναγόμενης, είχαν πράγματι παρασχεθεί και ότι η πληρωμή του συγκεκριμένου ποσού έλαβε χώρα βάσει της συγκεκριμένης ως άνω δήθεν νόμιμης αιτίας προκειμένου να βλάψει την περιουσία της εταιρείας και να αποκομίσει η δεύτερη εναγόμενη παράνομο περιουσιακό όφελος. Περαιτέρω, η ενάγουσα εκθέτει ότι έχει καταρτίσει με τον πρώτο εναγόμενο την από 19-12-2019 σύμβαση παροχής υπηρεσιών, η οποία φέρει τον ανακριβή τίτλο «σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου», δυνάμει της οποίας προβλέπεται ότι σε περίπτωση παραβίασης εκ μέρους του πρώτου εναγόμενου του όρου 6.2 (υποχρέωση πίστης) πέραν των αξιώσεων αποζημίωσης που γεννώνται για την εταιρεία (ενν. ενάγουσα) καταπίπτει σε βάρος του ποινική ρήτρα ίση με τις ετήσιες μεικτές αποδοχές του, όπως αυτές προσδιορίζονται στον όρο 4.1 της σύμβασης, οι οποίες ανέρχονται στο ποσό των 430.000 ευρώ. Ότι με την προπαρατεθείσα συμπεριφορά του ο πρώτος εναγόμενος με ενδεχόμενο τουλάχιστο δόλο παραβίασε την μεταξύ τους σύμβαση, το καθήκον πίστεως, τον Κώδικα Δεοντολογίας που ενέκρινε το Διοικητικό της Συμβούλιο και το Πρόγραμμα Ηθικής και Κανονιστικής Συμμόρφωσης καθώς και την υποχρέωση επιμελούς άσκησης των καθηκόντων του, με αποτέλεσμα να βλάψει τα συμφέροντα της ενάγουσας και να την εκθέσει στο επενδυτικό κοινό, τα στελέχη και τους εργαζομένους της και να προσπορίσει σε τρίτο, ήτοι την δεύτερη εναγομένη μη

οφειλόμενο και μη νόμιμο οικονομικό όφελος. Ότι, επίσης, ο πρώτος εναγόμενος έχοντας την πλήρη επιχειρηματική πρωτοβουλία κατά τις αντιλήψεις του μέσου, χρηστού, έντιμου και εχέφρονος ανθρώπου, κατά παράβαση των χρηστών ηθών, προέβη στη σύναψη σύμβασης για υπηρεσίες που δεν παρασχέθηκαν ποτέ αποδεχόμενος τιμολόγιο το οποίο ουδέποτε όφειλε μολονότι όφειλε να επιδεικνύει άκρα επιμέλεια και αφοσίωση στην εταιρεία, να προστατεύει και να διαφυλάττει τα οικονομικά της μέσα και δη την περιουσία που του εμπιστεύτηκαν οι μέτοχοι και να συμπεριφέρεται στην διαχείριση των εταιρικών ζητημάτων με οξύνιοια, φειδώ, ενδιαφέρον και εγρήγορση. Ότι ο πρώτος εναγόμενος σε όλες τις παράνομες και υπαίτιες πράξεις και παραλείψεις του είχε την συνδρομή της δεύτερης εναγομένης χωρίς την οποία δεν θα ήταν δυνατό να ζημιωθεί κατά το ανωτέρω ποσό των 260.400 ευρώ. Ότι σε κάθε περίπτωση η από 12-11-2020 σύμβαση που καταρτίστηκε μεταξύ της ενάγουσας και της δεύτερης εναγομένης είναι άκυρη σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 99 παρ. 1 και 2 του Ν. 4548/2018, διότι η νόμιμη εκπρόσωπος της δεύτερης εναγομένης, τυγχάνει σύζυγος του ....., Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της θυγατρικής εταιρείας της ενάγουσας «.....» και ως εκ τούτου θα έπρεπε να έχει δοθεί ειδική άδεια από το διοικητικό συμβούλιο της ενάγουσας. Ότι η δεύτερη εναγομένη, εν γνώσει της νομίμου εκπροσώπου της, υπέγραψε άκυρη σύμβαση, την οποία ουδέποτε εκπλήρωσε και εξέδωσε το υπ' αριθ. 1/19-12-2020 τιμολόγιό της, την πληρωμή του οποίου απαίτησε με αποτέλεσμα να ενθυλακώσει παρανόμως το ποσό των 260.400 ευρώ. Ότι, εξάλλου, η δεύτερη εναγομένη, δια της νομίμου εκπροσώπου της, προκάλεσε στον πρώτο εναγόμενο την απόφαση να τελέσει τις προαναφερθείσες άδικες πράξεις του, προκειμένου να αποκομίσει η ίδια παράνομο περιουσιακό όφελος. Ότι εξαιτίας της παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς της δεύτερης εναγομένης προσεβλήθη η φήμη, το κύρος και η αξιοπιστία της ενάγουσας. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό, η ενάγουσα αιτείται, επί τη βάσει κυρίως της ενδοσυμβατικής ευθύνης και της συντρέχουσας, στο πλαίσιο συρροής νομίμων βάσεων, αδικοπρακτικής ευθύνης (ΑΠ 1277/2015, δημ. ΝΟΜΟΣ), να υποχρεωθεί ο πρώτος εναγόμενος με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινώς

εκτελεστή, να καταβάλει σ' αυτήν: α) το ποσό των 260.400 ευρώ ως αποζημίωση εξαιτίας της προμνημονευθείσας θετικής περιουσιακής της ζημίας η οποία αντιστοιχεί στο ποσό του υπ' αριθ. 1/19-11-2020 τιμολογίου πλέον ΦΠΑ, β) το ποσό των 430.000 ευρώ λόγω κατάπτωσης της ποινικής ρήτηρας κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή και γ) το ποσό των 50.000 ευρώ ως εύλογη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης την οποία έχει υποστεί από την αδικοπρακτική συμπεριφορά των εναγομένων ένεκα της προσβολής της πίστεως, της φήμης, του κύρους και της εν γένει εικόνας της στον κύκλο των συναλλαγών της, στα στελέχη και τους εργαζόμενους της, στο επενδυτικό κοινό, αλλά και στους υπάρχοντες και μελλοντικούς πελάτες της και την έκθεση σε κίνδυνο τόσο της πίστεως της, όσο και της επιχειρηματικής της δραστηριότητας, και μάλιστα ως εισηγμένης εταιρείας, λαμβανομένων υπόψη και των επιπλέον δαπανών και της υπερεργασίας για την αναπλήρωση των απωλειών και της ζημίας της αλλά και της ιδιαίτερης απαξίας της συμπεριφοράς του πρώτου εναγομένου η οποία ενέχει κατάχρηση εμπιστοσύνης επιφυλασσόμενη να διεκδικήσει και το επιπλέον χρηματικό ποσό των 50,00 ευρώ, για την εν λόγω αιτία, παρισταμένη ως πολιτικώς ενάγουσα ενώπιον των αρμοδίων ποινικών δικαστηρίων. Επιπροσθέτως, η ενάγουσα επικαλούμενη τις διατάξεις της αδικοπραξίας ζητεί να υποχρεωθεί η δεύτερη εναγόμενη να της καταβάλει εις ολόκληρο με τον πρώτο εναγόμενο το ποσό των 260.400 ευρώ ως αποζημίωση, άλλως αιτείται να της επιδικασθεί το ανωτέρω ποσό σύμφωνα με τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού λόγω ακυρότητας της σύμβασης, άλλως σε περίπτωση που κριθεί έγκυρη η σύμβαση ζητεί να της επιδικασθεί το ανωτέρω ποσό λόγω υπαίτιας μη εκπλήρωσης της σύμβασης, καθώς και να υποχρεωθεί η δεύτερη εναγόμενη να της καταβάλει εις ολόκληρο με τον πρώτο εναγόμενο το ποσό των 50.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, επιφυλασσόμενη να διεκδικήσει το επιπλέον χρηματικό ποσό των 50,00 ευρώ, για την εν λόγω αιτία, παρισταμένη ως πολιτικώς ενάγουσα ενώπιον των αρμοδίων ποινικών δικαστηρίων.

Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή παραδεκτώς εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, το οποίο τυγχάνει

καθ' ύλην αρμόδιο (άρθρα 7, 9, 12-14,18 ΚΠολΔ) προκειμένου να εκδικασθεί με την αρμόζουσα τακτική διαδικασία, απορριπτομένου του ισχυρισμού περί καθ' ύλην αναρμοδιότητας. Ειδικότερα, στην προκειμένη περίπτωση το σωρευόμενο αίτημα περί κατάπτωσης της συμφωνηθείσας δυνάμει της από 19-12-2019 σύμβασης παροχής υπηρεσιών ποινικής ρήτρας που συνήφθη κατά τα εκτιθέμενα στην υπό κρίση αγωγή μεταξύ του πρώτου εναγομένου και της ενάγουσας και επιδίκασης του αιτηθέντος από την αιτία αυτή χρηματικού ποσού, ύψους 430.000 ευρώ, υπάγεται λόγω ποσού στην αρμοδιότητα του παρόντος Δικαστηρίου. Για τον ίδιο λόγο, αρμόδιο καθ' ύλην κατ' άρθρο 31 παρ. 1, 2 και 3 ΚΠολΔ, είναι το παρόν δικαστήριο για τα αντικειμενικούς σωρευόμενα αιτήματα επιδίκασης αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης ενόψει της προφανούς συνάφειας όλων των αιτημάτων της αγωγής και προς αποτροπή του κινδύνου έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων για την ίδια επίδικη διαφορά, καθώς προδικαστικό ζήτημα για την κατάφαση της υποχρέωσης του εναγομένου να καταβάλει ποινική ρήτρα αποτελεί η παράβαση εκ μέρους του, κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή, του όρου 6.2 (υποχρέωση πίστης) της ένδικης σύμβασης, ως διευθύνοντος Συμβούλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4548/2018. Η αγωγή, κατά το σκέλος που ασκείται κατά του πρώτου εναγομένου, ως προς τις κύριες σωρευόμενες βάσεις της, κρίνεται ορισμένη και νόμιμη στηριζόμενη στις αναφερόμενες στη μείζονα σκέψη της παρούσας διατάξεις των άρθρων 77 παρ. 1,86, 99,102 παρ. 1, 109 παρ. 3 του Ν. 4548/2018, οι οποίες εφαρμόζονται στην προκειμένη περίπτωση, καθώς η αξίωση προς αποζημίωση γεννήθηκε μετά την έναρξη ισχύος του Ν. 4548/2018 (βλ. άρθρα 187, 189 και 190) δοθέντος ότι το ουσιαστικό ζήτημα της ευθύνης του πρώτου εναγομένου, ως μέλους του Δ.Σ. της ενάγουσας, διέπεται από το νομικό πλαίσιο που ίσχυε κατά το χρόνο που έλαβαν χώρα τα παραγωγικά της ευθύνης του αίτια και εν προκειμένω μετά την 1-1-2019 (ΕφΠειρ 132/2020 δημ. ΝΟΜΟΣ), 288, 297, 298, 299, 330, 346, 405, 407, 713 επ., 914, 919, 932 ΑΚ, 908, 176 ΚΠολΔ. Ειδικότερα, η αγωγή κατά το σκέλος που ασκείται κατά του πρώτου εναγομένου, θεμελιώνεται τόσο στην ενδοσυμβατική όσο και στη συρρέουσα αδικοπρακτική ευθύνη αυτού και δη τόσο στην συνεπεία πταίσματος

παραβίαση των υποχρεώσεων του που επιβάλλονται από τη σύμβαση μεταξύ αυτού και της εταιρίας, τη νομοθεσία και το καταστατικό της εταιρίας, όσο και στην αυτοτελή υποχρέωσή του πίστης κατά τις διατάξεις περί αδικοπραξιών του Αστικού Κώδικα (άρθρα 914 και 919 ΑΚ), κατά τα ειδικώς αναφερόμενα στη νομική (I) σκέψη της παρούσας. Αντίθετα, στην προκειμένη περίπτωση τα επικαλούμενα πραγματικά περιστατικά, κατά την κρίση του δικαστηρίου, δεν στοιχειοθετούν την αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος της απάτης εκ μέρους του πρώτου εναγομένου. Ειδικότερα, από τα εκτιθέμενα στην αγωγή προκύπτει ότι ο πρώτος εναγόμενος είχε δικαίωμα μονομερώς να υπογράψει και να δεσμεύει την εταιρεία σε συμβάσεις, οι οποίες δεν υπερβαίνουν το ποσό των 5.000.000 ευρώ. Συνεπώς, το αντικείμενο της από 12-11-2020 ένδικης σύμβασης παροχής υπηρεσιών με τη δεύτερη εναγομένη εντασσόταν στο δικό του πεδίο ευθύνης και αρμοδιότητας. Ως εκ τούτου δεν είναι δυνατή η παράσταση ψευδών γεγονότων στην εσωτερική ιεραρχία της εταιρείας, καθώς, ο ίδιος είχε τη δυνατότητα περιουσιακής διάθεσης του αντικειμένου της σύμβασης. Ως προς τον ισχυρισμό των εναγομένων να αφαιρεθεί από το κονδύλιο της ζημίας ο Φ.Π.Α. που καταβλήθηκε και ενσωματώνεται στο τιμολόγιο, ο ισχυρισμός κρίνεται μη νόμιμος, διότι το ζήτημα της απόδοσης εκ μέρους της δεύτερης εναγομένης του Φ.Π.Α. αφορά την υποχρέωσή της προς το Ελληνικό Δημόσιο και ουδόλως επηρεάζει την ενάγουσα, η οποία κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή ζημιώθηκε κατά το συνολικό ποσό των 260.400 ευρώ συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ. Τέλος, νόμιμο κρίνεται το αίτημα περί κατάπτωσης ποινικής ρήτρας, απορριπτομένου του ισχυρισμού του πρώτου εναγομένου, καθώς από τα εκτιθέμενα στην αγωγή προκύπτει ότι συμφωνήθηκε μεταξύ των διαδίκων ότι η ενάγουσα δικαιούται σωρευτικά την ποινική ρήτρα και κάθε αποζημίωση που θα προκύψει από την παραβίαση της υποχρέωσης πίστης προς την εταιρεία. Περαιτέρω, η αγωγή κατά το σκέλος που ασκείται κατά της δεύτερης εναγομένης κρίνεται ορισμένη και νόμιμη ως προς την κύρια βάση της στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 330, 914, 919, 926 ΑΚ. Ο ισχυρισμός της ενάγουσας ότι η από 12-11-2020 σύμβαση παροχής υπηρεσιών με τη δεύτερη εναγομένη τυγχάνει άκυρη κρίνεται μη νόμιμος, δοθέντος ότι η

επίδικη συναλλαγή δεν συνιστά συναλλαγή μεταξύ συνδεδεμένων μερών κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 99 του Ν. 4548/2018, ως αυτή ανωτέρω παρατίθεται. Ειδικότερα, εν προκειμένω η «αναφέρουσα οντότητα» («.....») είναι η μητρική του Ομίλου ....., ενώ ομόρρυθμος εταίρος της δεύτερης εναγομένης είναι η ....., η οποία είναι σύζυγος του Διευθύνοντος Συμβούλου της θυγατρικής εταιρείας ..... Συνεπώς, δεν υπάγεται στις περιπτώσεις που απαριθμούνται στο ΔΠΛ24, διότι ο σύζυγος της ομορρύθμου εταίρου, ....., δεν κατέχει καίρια διοικητική θέση στην αναφέρουσα οντότητα ή σε μητρική της (άλλωστε αυτή είναι η μητρική) αλλά σε θυγατρική εταιρεία. Επιπλέον, δεν εκτίθενται περιστατικά από τα οποία προκύπτει σημαντική επιρροή του στην «αναφέρουσα οντότητα», δηλαδή στην ενάγουσα. Συνεπώς, η αγωγή, για το παραδεκτό της συζήτησης της οποίας η ενάγουσα κατέθεσε, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 3 παρ. 2 και 6 του ν. 4640/2019, το από 30-03-2021 έγγραφο ενημέρωσης για τη δυνατότητα διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς και το από 14-05-2021 πρακτικό περάτωσης της αρχικής υποχρεωτικής συνεδρίας, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητα αυτής, δεδομένου ότι καταβλήθηκε το ανάλογο τέλος δικαστικού ενσήμου (βλ. κωδικό e- παραβόλου 386166869951 0823 0037 και την από 25-06-2021 απόδειξη πληρωμής της ALPHA BANK).

Από τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η από 12-03-2021 βεβαίωση της Διευθύντριας Διοικητικών Υπηρεσιών του Ομίλου ....., που προσκομίζει και επικαλείται η ενάγουσα, η οποία αποτελεί ανεπίτρεπτο αποδεικτικό μέσο, διότι όπως προκύπτει από το περιεχόμενό της, έγινε επίτηδες για να χρησιμοποιηθεί στην παρούσα δίκη (ΟΛΑΠ 8/1987, ΑΠ 17/2021) και από τις ένορκες βεβαιώσεις που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι και συγκεκριμένα από την ..... ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα ..... ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών ....., που προσκομίζει και επικαλείται η ενάγουσα με τις προτάσεις της, η οποία ελήφθη κατόπιν νόμιμης και εμπρόθεσμης κλήτευσης των εναγομένων, όπως προκύπτει από τις υπ' αριθ. .... και ..... εκθέσεις επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή της

περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών ..... από την ..... ένορκη βεβαίωση της μάρτυρος ..... ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών ....., που προσκομίζει και επικαλείται ο πρώτος εναγόμενος με τις προτάσεις του, η οποία ελήφθη κατόπιν νόμιμης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της ενάγουσας, όπως προκύπτει από την υπ' αριθ. .... έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών ....., από την ..... ένορκη βεβαίωση της μάρτυρος ..... ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών ....., συζύγου ....., που προσκομίζει και επικαλείται νομίμως ο πρώτος εναγόμενος με την προσθήκη για την αντίκρουση της με αριθμό ..... ένορκης βεβαίωσης του μάρτυρα ..... (βλ. ΑΠ 74/2017), η οποία ελήφθη κατόπιν νόμιμης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της ενάγουσας, όπως προκύπτει από την υπ' αριθ. .... έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών ....., από την ..... ένορκη βεβαίωση της ..... ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών ....., που προσκομίζει και επικαλείται νομίμως ο πρώτος εναγόμενος με την προσθήκη για την αντίκρουση της προαναφερόμενης με αριθμό ..... ένορκης βεβαίωσης ίου μάρτυρα ..... (ΑΠ 74/2017, δημ. ΝΟΜΟΣ), η οποία ελήφθη κατόπιν νόμιμης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της ενάγουσας, όπως προκύπτει από την υπ' αριθ. .... έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών ....., από την ..... ένορκη βεβαίωση της μάρτυρος ..... ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών και την ..... ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα ..... ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, που προσκομίζει και επικαλείται η δεύτερη εναγόμενη με τις προτάσεις της, οι οποίες ελήφθησαν κατόπιν νόμιμης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της ενάγουσας, όπως προκύπτει από την υπ' αριθ. .... έκθεση επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών ....., καθώς και από την ..... ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα ..... ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, που

προσκομίζει και επικαλείται η δεύτερη εναγομένη με την προσθήκη-αντίκρουση, η οποία ελήφθη κατόπιν νόμιμης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της ενάγουσας, όπως προκύπτει από την υπ'αριθ. ....έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου Αθηνών ....., αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα η οποία συστάθηκε το έτος 1999 ύστερα από συγχώνευση των εταιρειών «.....» και «.....», αποτελεί τη μητρική εταιρεία του Ομίλου .....και δραστηριοποιείται στους τομείς της αιολικής ενέργειας, των κατασκευών, της ανάπτυξης ακινήτων, των παραχωρήσεων και του περιβάλλοντος. Ο πρώτος εναγόμενος είναι πολιτικός μηχανικός, συνιδρυτής της ενάγουσας και βασικός μέτοχος της εταιρείας ....., η οποία συγχωνεύθηκε με την ....., ενώ διετέλεσε επί σειρά ετών εκτελεστικό μέλος του διοικητικού της συμβουλίου. Η γενική συνέλευση της ενάγουσας εξέλεξε στις 25-07-2018 νέο διοικητικό συμβούλιο. Με το από 25-07- 2018 πρακτικό το διοικητικό συμβούλιο, που εκλέχθηκε από την ανωτέρω γενική συνέλευση, συγκροτήθηκε σε σώμα, εξέλεξε τον πρώτο εναγόμενο, ως Διευθύνοντα Σύμβουλο και εκτελεστικό μέλος του διοικητικού συμβουλίου, και χορήγησε σε αυτόν ευρείες εξουσίες εκπροσώπησης. Ειδικότερα, το διοικητικό συμβούλιο της ενάγουσας ανέθεσε το σύνολο των εξουσιών διαχείρισης και εκπροσώπησης της εταιρείας, εξαιρούμενων των περιπτώσεων στις οποίες επιβάλλεται από το Νόμο και το Καταστατικό συλλογική ενέργεια, στον πρώτο εναγόμενο, ο οποίος ενεργώντας επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρείας και υπογράφοντας υπό την εταιρική επωνυμία, εκπροσωπεί και δεσμεύει την εταιρεία στις συναλλαγές και πράξεις της, των οποίων το οικονομικό αντικείμενο δεν ξεπερνά το ποσό των πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) ευρώ. Η ίδια πρόβλεψη περιέχεται και σε επόμενα πρακτικά διοικητικών συμβουλίων της ενάγουσας, όπως ενδεικτικά στα από 26-07- 2019 και από 09-07-2020 πρακτικά διοικητικού συμβουλίου. Ο πρώτος εναγόμενος διετέλεσε διευθύνων σύμβουλος της ενάγουσας μέχρι την 27-01-2021, όταν δυνάμει της από 27-01-2021 απόφασης της γενικής συνέλευσης εξελέγη νέο διοικητικό συμβούλιο. Την 19-12-2019 καταρτίστηκε σύμβαση μεταξύ του πρώτου εναγομένου και της ενάγουσας με την οποία

καθορίσθηκαν, μεταξύ άλλων, οι αποδοχές του πρώτου εναγομένου, οι παροχές-διευκολύνσεις του, οι υποχρεώσεις του έναντι της ενάγουσας και η ευθύνη του σε περίπτωση παραβίασης των υποχρεώσεών του. Η ως άνω σύμβαση τιτλοφορείται ως σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, ωστόσο κατ' ορθή εκτίμηση του περιεχομένου της πρόκειται για σύμβαση ανεξάρτητων υπηρεσιών. Δυνάμει της ανωτέρω σύμβασης οι ετήσιες μεικτές ακαθάριστες αποδοχές του εναγομένου ανέρχονται στο ποσό των τετρακοσίων τριάντα χιλιάδων (430.000) ευρώ, το οποίο υπόκειται στις νόμιμες κρατήσεις και καταβάλλεται σε 14 μισθούς. Στο ποσό αυτό ορίστηκε ρητά ότι δεν συμπεριλαμβάνονται οι αμοιβές Δ.Σ. που προβλέπονται από την ισχύουσα Πολιτική Αποδοχών και την από 21-06-2019 απόφαση του Δ.Σ. της εταιρείας, οι οποίες ως προς τον Διευθύνοντα Σύμβουλο ανέρχονται στο ποσό των 70.000 ευρώ ετησίως για συμμετοχή σε τουλάχιστον οκτώ συνεδριάσεις του Δ.Σ. και πλέον αυτού 25.000 ευρώ ετησίως για συμμετοχή επιπλέον σε συνεδριάσεις με μέγιστο αριθμό πέντε. Επιπροσθέτως, ορίστηκε ότι ο διευθύνων σύμβουλος δεσμεύεται να συμμορφώνεται και να τηρεί τις υποχρεώσεις πίστωσης στην εταιρεία που προβλέπονται στην κείμενη εταιρική νομοθεσία. Ορίστηκε δε ρητά ότι ο πρώτος εναγόμενος οφείλει, επίσης, να συμμορφώνεται με τον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας της Εταιρείας, τον Κανονισμό λειτουργίας του Δ.Σ., εφόσον είναι μέλος αυτού, τους Κώδικες Εταιρικής Διακυβέρνησης, Ηθικής και Δεοντολογίας καθώς και τις κατευθύνσεις και οδηγίες οποιωνδήποτε άλλων Κωδίκων και Κανονισμών εκάστοτε ισχύουν στην εταιρεία ενώ υποχρεούται να μην προβαίνει σε οποιαδήποτε ενέργεια βλαπτική προς τη φήμη, την πίστη και το έργο της εταιρείας (άρθρο 6.2.1 της σύμβασης). Τέλος, προβλέφθηκε ότι «η παραβίαση των υποχρεώσεων του άρθρου 6 από το Διευθύνοντα Σύμβουλο επιπλέον των άλλων συνεπειών που επισύρει και των αποζημιωτικών αξιώσεων που γεννά για την εταιρεία, έχει τις ακόλουθες σωρευτικές συνέπειες: α) την ενεργοποίηση δικαιώματος της εταιρείας να αξιώσει την κατάπτωση ποινικής ρήτρας για παραβίαση των υποχρεώσεων του παρόντος όρου 6.2. και 6.4. ποσού ίσου με τις ετήσιες μεικτές αποδοχές του Διευθύνοντος Συμβούλου για ένα έτος, όπως αυτές προσδιορίζονται στον όρο 4.1 της σύμβασης.». Εντός του πλαισίου

των καθηκόντων της νέας διοίκησης της ενάγουσας, ζητήθηκε από τη Διεύθυνση Εσωτερικού Ελέγχου να καταγραφούν και να διερευνηθούν οι συμβάσεις που σύνηψε η εταιρεία με εξωτερικούς συνεργάτες κατά τις προηγούμενες διαχειριστικές χρήσεις, ώστε να ελεγχθεί η νομιμότητα αυτών. Στο πλαίσιο αυτό διαπιστώθηκε ότι την 12-11-2020 συνήφθη σύμβαση παροχής υπηρεσιών μεταξύ της ενάγουσας, η οποία εκπροσωπήθηκε για την υπογραφή αυτής από τον πρώτο εναγόμενο με την ιδιότητα του Διευθύνοντος Συμβούλου, και της δεύτερης εναγόμενης ετερόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «.....», η οποία εκπροσωπήθηκε για την υπογραφή της από τη διαχειρίστρια αυτής .....

Η συγκεκριμένη σύμβαση, όπως αναφέρεται στο περιεχόμενό της, αφορά «την παροχή στην ενάγουσα συμβουλευτικών υπηρεσιών για θέματα που εντάσσονται στα πλαίσια εξειδίκευσής του και ιδιαίτερα σε θέματα πολεοδομικής και χωροταξικής διερεύνησης και ανάπτυξης επιχειρηματικών ευκαιριών της εταιρείας». Σύμφωνα με το περιεχόμενο της σύμβασης στο αντικείμενο των παρεχόμενων υπηρεσιών περιλαμβάνονται ενδεικτικά τα ακόλουθα: 1 Συμβουλευτικές υπηρεσίες σχετικά με την πολεοδομική και χωροταξική νομοθεσία, έλεγχος υπό διαβούλευση νομοσχεδίων για τυχόν ενστάσεις και ευνοϊκότερες ρυθμίσεις θεμάτων που άπτονται στα συμφέροντα της εταιρείας, 2. Συμβουλευτικές υπηρεσίες για την επίλυση, τον χρονικό προγραμματισμό και τη μεθοδολογία των ενεργειών σε αρμόδιες υπηρεσίες της πολιτειακής διοίκησης με στόχο το ευνοϊκότερο πολεοδομικό και χωροταξικό πλαίσιο των επιχειρηματικών σχεδίων της εταιρείας. 3. Έλεγχο των προς υπογραφή συμβάσεων μεταξύ της εταιρείας και τρίτων αναφορικά σε πολεοδομικό και χωροταξικό περιεχόμενο. Η διάρκεια της σύμβασης εκκινούσε κατά την ημερομηνία υπογραφής της, δηλαδή την 12<sup>η</sup> -11-2020 και έληγε την 31<sup>η</sup>-12-2020. Η αμοιβή της δεύτερης εναγόμενης ορίσθηκε στο ποσό των 210.000 ευρώ, πλέον του Φ.Π.Α. και ορίσθηκε ότι θα καταβληθεί με την έκδοση αντίστοιχου τιμολογίου εντός δέκα ημερών από την προσκόμιση του αντίστοιχου παραστατικού. Το συγκεκριμένο ποσό καταβλήθηκε ολοσχερώς στη δεύτερη εναγόμενη την 25<sup>η</sup> -11-2020, με την από 25-11-2020 έγγραφη έγκριση και εντολή του πρώτου εναγόμενου δια της τραπεζικής μεταφοράς

αυτού από τον τραπεζικό λογαριασμό της ενάγουσας στον τραπεζικό λογαριασμό της δεύτερης εναγομένης κατόπιν έκδοσης του υπ'αριθ. 1/19-11-2020 τιμολογίου παροχής υπηρεσιών. Ως προς την παροχή των επίμαχων υπηρεσιών οι εναγόμενοι ισχυρίζονται ότι το αντικείμενο της από 12-11-2020 σύμβασης αφορά τρεις μελέτες που εκπόνησε η δεύτερη εναγομένη για ζητήματα καίριας σημασίας που αφορούσαν τον Όμιλο ..... Ειδικότερα, οι εναγόμενοι ισχυρίζονται ότι η ανάθεση των μελετών έγινε από τον πρώτο εξ' αυτών στην ....., η οποία τυγχάνει Αρχιτέκτων Μηχανικός και σύζυγος του ....., Διευθύνοντας Συμβούλου της εταιρείας με την επωνυμία «.....», θυγατρικής της ενάγουσας. Ότι τα τελευταία έτη και συγκεκριμένα από το έτος 2014 είχε αναπτυχθεί μία άτυπη συνεργασία μεταξύ του πρώτου εναγομένου και της ..... επί πολεοδομικών και χωροταξικών θεμάτων που απασχολούσαν τον Όμιλο. Ότι η ανάθεση των μελετών στην ....., η οποία συνεπικουρείτο από τη μητέρα της ....., έγινε τους μήνες Ιούλιο έως Σεπτέμβριο του 2020. Ότι οι ως άνω Μελετήτριες - Μηχανικοί εργάστηκαν επί πέντε μήνες για την εκπόνηση των μελετών, συνέστησαν δε την προσωπική ετερόρρυθμη εταιρεία με την επωνυμία «.....» (δεύτερη εναγομένη), στην οποία συμμετείχαν αποκλειστικά οι δυο τους και με την οποία η ενάγουσα εταιρεία σύνηψε, εκπροσωπούμενη από τον πρώτο εναγόμενο, την από 12-11-2020 σύμβαση παροχής υπηρεσιών δυνάμει της οποίας της ανέθεσε τις επίδικες μελέτες. Ότι η δεύτερη εναγομένη ολοκλήρωσε τις μελέτες και τις παρέδωσε στον πρώτο εναγόμενο την 16<sup>η</sup> -11-2020. Ειδικότερα, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των εναγόμενων, η ενάγουσα έπρεπε να αντιμετωπίσει μια σειρά από ζητήματα για τα οποία στο πλαίσιο της σύμβασης παροχής υπηρεσιών εκπονήθηκαν αντίστοιχες μελέτες και πιο συγκεκριμένα: Το καλοκαίρι του έτους 2020, ο Όμιλος αντιμετώπισε σοβαρά πολεοδομικά και χωροταξικά θέματα με τη Μαρίνα Αλίμου, τη διαχείριση και εκμετάλλευση της οποίας είχε αναλάβει η εταιρεία «.....», μέλος του Ομίλου ....., για 40 έτη με δικαίωμα παράτασης επιπλέον 10 ετών δυνάμει συμβάσεως που συνήφθη με το Ελληνικό Δημόσιο. Εκθέτουν, δε ότι ο Όμιλος ..... είχε παράσχει εγγύηση υπέρ

του Ελληνικού Δημοσίου για το εν λόγω έργο. Συγκεκριμένα, ισχυρίζονται ότι προέκυψε απόκλιση της τοπογραφικής αποτύπωσης, που διενεργήθηκε για λογαριασμό της «.....» της χερσαίας ζώνης της παραχώρησης της Μαρίνας Αλίμου σε σύγκριση με το τοπογραφικό σχέδιο του Προεδρικού Διατάγματος και της Σύμβασης Παραχώρησης, καθώς επίσης και διάφορα ζητήματα σχετικά με την επιρροή της δομηθείσας επιφάνειας του δημοτικού κολυμβητηρίου της Μαρίνας Αλίμου στην προβλεπόμενη συνολική δομήσιμη επιφάνεια σύμφωνα με το Προεδρικό Διάταγμα και τη Σύμβαση Παραχώρησης. Επιπροσθέτως, εκθέτουν ότι η ενάγουσα έπρεπε να ασχοληθεί με τη διερεύνηση του χωροταξικού νομοθετικού πλαισίου σχετικά με την εκμετάλλευση της θαλάσσιας αιολικής ενέργειας και της προοπτικής αυτής ενόψει των επικείμενων νομοθετικών πρωτοβουλιών του αρμόδιου Υπουργείου στο πλαίσιο των εθνικών υποχρεώσεων του ΕΣΕΚ, διότι αφενός αποτελούσε επενδυτική ευκαιρία, αφετέρου η ενάγουσα ευρίσκετο σε διαπραγματεύσεις με την πορτογαλική εταιρεία ..... προκειμένου να συνάψει συμφωνία στρατηγικής συνεργασίας για την από κοινού ανάπτυξη πάρκων αιολικής ενέργειας (συμφωνία, η οποία τελικώς υπεγράφη μεταξύ της ..... και της .....τον Οκτώβριο του 2020). Τέλος, ισχυρίζονται ότι η ενάγουσα ούσα ιδιοκτήτρια σημαντικών ακινήτων στην περιοχή του Αμαρουσίου, όπου προβλέπεται η μετεγκατάσταση του Καζίνο της Πάρνηθας, είχε υποβάλει ένσταση κατά του Ειδικού Πολεοδομικού Σχεδίου πλην, όμως, το ανωτέρω Ειδικό Πολεοδομικό Σχέδιο εγκρίθηκε την 11-09-2020 με συνέπεια να προκύψει κατεπείγουσα ανάγκη επεξεργασίας των στοιχείων του αντίστοιχου φακέλου. Εν προκειμένω, από τα ως άνω αποδεικτικά μέσα αποδεικνύεται ότι δεν παρασχέθηκαν οι επίμαχες υπηρεσίες εκ μέρους της δεύτερης εναγομένης. Ειδικότερα, από το περιεχόμενο της από 12- 11-2020 σύμβασης παροχής υπηρεσιών δεν προκύπτει ακριβής περιγραφή του έργου ώστε να ελεγχθούν οι επιμέρους εργασίες τις οποίες έπρεπε να διεκπεραιώσει η δεύτερη εναγομένη. Συγκεκριμένα, ως προς τη μελέτη που αφορά την παραχώρηση της Μαρίνας Αλίμου αποδεικνύεται ότι για την εκμετάλλευση και τη διαχείριση της Μαρίνας Αλίμου έχει συσταθεί νομικό πρόσωπο με την επωνυμία «.....» και

το διακριτικό τίτλο «.....», η οποία συνεβλήθη την 13-05-2020 με το «.....», το «.....» και την «.....» ως Παραχωρησιούχος. Στο πλαίσιο της σύμβασης παραχώρησης και της υλοποίησης των έργων περιόδου ανάπτυξης η εταιρεία «.....» με την από 22-07-2020 σύμβαση παροχής υπηρεσιών ανέθεσε στην εταιρεία με την επωνυμία «.....» τη διαδικασία του δεύτερου σταδίου χωροθέτησης της μαρίνας, δηλαδή την έκδοση ΚΥΑ Υπουργών Τουρισμού και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής για την έγκριση χωροθέτησης και Περιβαλλοντικών Όρων καθώς και τις μελέτες λιμενικών έργων και κυματικών συνθηκών της Μαρίνας Αλίμου. Η ως άνω σύμβαση είναι λεπτομερής, καθώς αναφέρει προσδιορισμό του έργου, μεθοδολογία, αμοιβή, δικαιώματα και υποχρεώσεις των μερών, χρονοδιάγραμμα και ρήτρα εμπιστευτικότητας. Συνεπώς, δεν ανέκυπτε ανάγκη να διερευνηθούν επιμέρους πτυχές του έργου από άλλη εταιρεία (εν προκειμένω τη δεύτερη εναγομένη) εφόσον η εκπόνηση της μελέτης επί όλου του έργου είχε ανατεθεί στην εταιρεία ....., η οποία, εξάλλου, δεν είχε ολοκληρώσει τις εργασίες της κατά το χρόνο που σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των εναγόμενων φέρεται να ανέλαβε το έργο η δεύτερη εναγομένη, ήτοι τον Ιούλιο του 2020. Επιπροσθέτως, σε περίπτωση που προέκυπτε ανάγκη ανάθεσης της μελέτης σε άλλη εταιρεία, αυτή θα ανατίθετο από την Παραχωρησιούχο ή τη μητρική της, η οποία και θα τιμολογούνταν για τις συγκεκριμένες υπηρεσίες κατά τη συνήθη πρακτική της εταιρείας. Περαιτέρω, ως προς τη μελέτη που αφορά τη μετεγκατάσταση του καζίνο της Πάρνηθας, αποδεικνύεται ότι η ενάγουσα είναι κυρία, νομέας και κάτοχος δύο ακινήτων εμβαδού 2.434,35 τ.μ. και 1.317,36 τ.μ., τα οποία βρίσκονται στην περιοχή Δηλαβέρη του Δήμου Αμαρουσίου Αττικής, όπου έχει σχεδιαστεί να πραγματοποιηθεί η μετεγκατάσταση του Καζίνο της Πάρνηθας. Η μετεγκατάσταση του Καζίνο Πάρνηθας στην περιοχή που βρίσκονται τα ως άνω ακίνητα έχει επίδραση στην αξία των ακινήτων αυτών λόγω της προτεινόμενης μεθόδου πολεοδόμησης από τον φορέα υλοποίησης. Ως εκ τούτου, το Διοικητικό Συμβούλιο της ενάγουσας αποφάσισε την 6-3-2020 να προβεί σε κάθε απαιτούμενη ενέργεια αναφορικά με την υποβολή έγγραφων

απόψεων και παρατηρήσεων στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) και του υπό έγκριση Ειδικού Χωρικού Σχεδίου (ΕΧΣ), τις οποίες και κατέθεσε, ενώ την 11-09-2020 ανακοινώθηκε από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας η έγκριση του ανωτέρω Ειδικού Χωρικού Σχεδίου. Ο ισχυρισμός των εναγομένων ότι ήταν αναγκαία η εκπόνηση μελέτης για την προσβολή του Ειδικού Χωρικού Σχεδιασμού σε επόμενη χρονικά φάση, δεν κρίνεται πειστικός διότι από τα έγγραφα που προσκομίζονται δεν προκύπτει ότι είχε ληφθεί απόφαση προσβολής του εγκριθέντος Ειδικού Χωρικού Σχεδίου εκ μέρους της ενάγουσας. Εξάλλου, αν ήταν αναγκαία η σύνταξη της ανωτέρω μελέτης, αυτή θα έπρεπε να είχε πραγματοποιηθεί κατά το πρώτο στάδιο υποβολής παρατηρήσεων ενώπιον του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Επιπροσθέτως, στοιχείο που ενισχύει την κρίση του Δικαστηρίου ότι δεν παρασχέθηκαν οι επίμαχες υπηρεσίες εκ μέρους της δεύτερης εναγομένης, αποτελεί το γεγονός ότι κατά τη διενέργεια του διαχειριστικού ελέγχου που πραγματοποιήθηκε με απόφαση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου της ενάγουσας, ο επικεφαλής της Διεύθυνσης Εσωτερικού Ελέγχου του Ομίλου, ....., αναζήτησε τα παραδοτέα της σύμβασης με βάση τα οποία αποδεικνύεται σε πιθανό φορολογικό έλεγχο ότι η δαπάνη είναι παραγωγική και κατά συνέπεια έχει ορθά συνυπολογιστεί στον προσδιορισμό του τελικού φορολογητέου εισοδήματος της εταιρείας, ωστόσο δεν ανευρέθηκαν στο λογιστήριο της ενάγουσας. Η παραδοχή αυτή ενισχύεται από τους αντιφατικούς ισχυρισμούς του πρώτου εναγόμενου, καθώς μολονότι ο ίδιος ισχυρίζεται ότι παρέδωσε τις εκπονηθείσες μελέτες στο αρχείο της εταιρείας (σελ. 43 των προτάσεων), σε έτερο σημείο των προτάσεων ισχυρίζεται ότι «ουδέποτε οποιοσδήποτε από την ενάγουσα και τη νέα διοίκηση αναζήτησε από τον ίδιο τα παραδοθέντα της επίμαχης σύμβασης». Εξάλλου, οι επίμαχες μελέτες, εάν είχαν πράγματι εκπονηθεί σε προγενέστερο στάδιο, ως αβασίμως ισχυρίζονται οι εναγόμενοι, θα μπορούσαν ευχερώς να προσκομιστούν από αυτούς στο στάδιο της διαμεσολάβησης, που προηγείται της ασκήσεως της υπό κρίση αγωγής, και

να τεθούν υπόψη της ενάγουσας. Εξάλλου, δεν προσκομίζεται οποιαδήποτε αλληλογραφία μεταξύ των διαδίκων που αφορά το περιεχόμενο των μελετών, απορριπτομένου του ισχυρισμού των εναγομένων ότι η έλλειψη αλληλογραφίας οφείλεται στον εμπιστευτικό χαρακτήρα των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στις μελέτες, καθώς αφενός δεν διευκρινίζεται ποιες ήταν οι απόρρητες πληροφορίες, αφετέρου δεν διευκρινίζεται ποιο πρόσωπο θα προέβαινε σε διαρροή των πληροφοριών. Σημειώνεται, τέλος, ότι η Γενική Συνέλευση των μετόχων της ενάγουσας, η οποία έλαβε χώρα την 22-6-2021 δεν ενέκρινε τη συνολική διαχείριση σύμφωνα με το άρθρο 108 του Ν. 4548/2018, που έλαβε χώρα κατά την εταιρική χρήση 01-01-2020 έως 31-12-2020. Μετά ταύτα αποδεικνύεται, ότι ο πρώτος εναγόμενος με την ιδιότητα του νομίμου εκπροσώπου της ενάγουσας προέβη στη σύναψη της προαναφερθείσας σύμβασης με τη δεύτερη εναγόμενη για υπηρεσίες που δεν παρασχέθηκαν ποτέ, απεδέχθη τιμολόγιο, το οποίο δεν οφείλονταν, το οποίο και εξόφλησε εν γνώσει του και προβλέποντας τη ζημία της ενάγουσας παραβιάζοντας τις υποχρεώσεις επιμέλειας και πίστης που υπέχει ως νόμιμος εκπρόσωπος προς την εταιρεία και αποδέχθηκε το ζημιολογικό αποτέλεσμα της συμπεριφοράς του. Στην προκειμένη περίπτωση εξάλλου δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις απαλλαγής του πρώτου εναγομένου από την ευθύνη του σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 102 παρ. 4 του Ν. 4548/2018, ως αβασίμως ο τελευταίος ισχυρίζεται. Ειδικότερα, όπως προεκτέθηκε, η απόφαση ανάθεσης παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών στη δεύτερη εναγόμενη δεν στηρίζεται σε απόφαση της γενικής συνέλευσης. Επιπροσθέτως, η σύναψη της από 12-11-2020 σύμβασης δεν μπορεί να χαρακτηριστεί επιχειρηματική απόφαση, διότι ως επιχειρηματική απόφαση νοείται η απόφαση που ενέχει κίνδυνο, ο οποίος θεμιτά αναλαμβάνεται για την ευδοκίμηση του εταιρικού σκοπού και αφορά την εμπλοκή σε μία παραγωγική διαδικασία, προϋπόθεση η οποία δεν συντρέχει στην προκειμένη περίπτωση. Εξάλλου, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, η απόφαση σύναψης της από 12-11-2020 σύμβασης με τη δεύτερη εναγόμενη και η πληρωμή του τιμολογίου για υπηρεσίες που δεν παρασχέθηκαν προσκρούει στις αρχές της καλής πίστης και δεν εξυπηρετεί το εταιρικό συμφέρον. Επίσης, με τον ως άνω τρόπο ο πρώτος

εναγόμενος διέπραξε σε βάρος της ενάγουσας και αδικοπραξία, καθώς αυτός έχοντας την πλήρη επιχειρηματική πρωτοβουλία κατά τις αντιλήψεις του μέσου, χρηστού και έντιμου ανθρώπου κατά παράβαση των χρηστών ηθών προέβη στη σύναψη σύμβασης για υπηρεσίες που δεν παρασχέθηκαν ποτέ αποδεχόμενος τιμολόγιο το οποίο ουδέποτε όφειλε η ενάγουσα μολονότι όφειλε να διαφυλάττει την περιουσία της και να συμπεριφέρεται στην διαχείριση των εταιρικών ζητημάτων με οξύνιοια, φειδώ, ενδιαφέρον και εγρήγορση. Τέλος, εφόσον αποδεικνύεται η παραβίαση της υποχρέωσης πίστης εκ μέρους του πρώτου εναγομένου προς την ενάγουσα σύμφωνα με τον ειδικότερο όρο 6.2. της από 19-12-2019 σύμβασης, ο πρώτος εναγόμενος οφείλει στην ενάγουσα σωρευτικά ποινική ρήτρα ύψους 430.000 ευρώ. Ο πρώτος εναγόμενος ισχυρίζεται ότι το φερόμενο δικαίωμα της ενάγουσας που ασκεί δια της παρούσας αγωγής ασκείται για σκοπό διαφορετικό από αυτόν για τον οποίο προβλέπεται κατά προφανή υπέρβαση της καλής πίστης και των συναλλακτικών ηθών. Ότι ειδικότερα ένα από τα αβάσιμα κεντρικά επιχειρήματα όσων υποστήριξαν κατά την Έκτακτη Γενική Συνέλευση του Ιανουαρίου 2021 τη λήψη απόφασης περί ανάκλησης του υφιστάμενου τότε διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας συνίστατο στην υποτιθέμενη κακή διαχείριση της εταιρείας από αυτό. Ότι αφ' ης στιγμής υπερψηφίστηκαν οι θέσεις και οι απόψεις εκείνης της πλευράς, άμα τη εκλογή της, η νέα Διοίκηση έσπευσε να προσδώσει ένα ένδυμα «νομιμοφάνειας» στην επιχειρηματολογία των υποστηρικτών της πριν την ανάδειξή της ασκώντας την υπό κρίση αγωγή. Ο ως άνω ισχυρισμός που επιχειρείται να θεμελιωθεί στις διατάξεις της καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος (άρθρο 281 ΑΚ) κρίνεται μη νόμιμος, καθώς ο εναγόμενος δεν επικαλείται ειδικότερες περιστάσεις, που να φανερώνουν προφανή υπέρβαση των ορίων, που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και ο οικονομικός και κοινωνικός σκοπός του δικαιώματος, όπως μακροχρόνια αδράνεια από την πλευρά της ενάγουσας στην άσκηση του δικαιώματος της ή αντιφατική συμπεριφορά, που να οδήγησε στην εύλογη εντύπωση μη άσκησης του δικαιώματος της (ΑΠ 999/2019 δημ. ΝΟΜΟΣ). Επιπροσθέτως, ο πρώτος εναγόμενος προβάλλει επικουρικά την ένσταση μείωσης της ποινικής ρήτρας στο προσήκον μέτρο σύμφωνα με τη διάταξη του

άρθρου 409 ΑΚ, ισχυριζόμενος ειδικότερα ότι όταν προβλέφθηκε η ποινική ρήτρα, τα μέρη είχαν υπόψη ότι αυτός είναι διευθύνων σύμβουλος σε μία εταιρεία με κύκλο εργασιών άνω του ενός δισεκατομμυρίου ευρώ και ο ίδιος είχε δικαίωμα να δεσμεύει την εταιρεία συνάπτοντας συμβάσεις μέχρι 5.000.000 ευρώ. Ότι, επιπλέον, η ζημία της ενάγουσας ανέρχεται μόλις στο ποσό των 210.000 ευρώ, η οποία είναι ουσιωδώς μικρότερη από τη συμφωνημένη ποινική ρήτρα, ενώ ο βαθμός πταίσματός του είναι ελάχιστος. Ο ανωτέρω ισχυρισμός του εναγόμενου, ο οποίος αποτελεί ένσταση για μείωση της υπέρμετρης ποινής στο μέτρο που αρμόζει κατά τα ειδικώς αναφερόμενα στην νομική (IV) σκέψη της παρούσας, κρίνεται ουσία αβάσιμος, καθώς εν προκειμένω κατά την κρίση του δικαστηρίου η ποινική ρήτρα δεν είναι δυσανάλογα μεγάλη, λαμβάνοντας υπόψη την έκταση της ζημίας, το βαθμό πταίσματος του οφειλέτη, την έλλειψη υπαιτιότητας εκ μέρους της ενάγουσας, την έκταση της συμβατικής παράβασης και την οικονομική κατάσταση των μερών. Επιπροσθέτως, ο πρώτος εναγόμενος σε όλες τις παράνομες και υπαίτιες πράξεις και παραλείψεις του είχε την συνδρομή της δεύτερης εναγομένης χωρίς την οποία δεν θα ήταν δυνατό να ζημιωθεί η ενάγουσα κατά το ανωτέρω ποσό των 260.400 ευρώ. Ως εκ τούτου, στοιχειοθετείται αδικοπρακτική ευθύνη και σε βάρος της δεύτερης εναγομένης, διότι εν γνώσει της νομίμου εκπροσώπου της, υπέγραψε την από 1.2.11 -2020 σύμβαση, την οποία ουδέποτε εκπλήρωσε και εξέδωσε το υπ' αριθ. 1/19-12-2020 τιμολόγιό της, την πληρωμή του οποίου απαίτησε και σε συνεργασία με τον πρώτο εναγόμενο επέτυχε, με αποτέλεσμα να ενθυλακώσει παρανόμως το ποσό των 260.400 ευρώ κατά παραβίαση της γενικής δικαιοσύνης αρχής της καλόπιστης και σύμφωνα με τα συναλλακτικά ήθη εκπλήρωση των συμβατικών υποχρεώσεων. Λαμβανομένων δε υπόψη, της προαναφερόμενης αδικοπρακτικής συμπεριφοράς των εναγομένων και των συνθηκών εκδήλωσης αυτής, του είδους, του τρόπου και της βαρύτητας της προσβολής της ενάγουσας, της έκτασης της βλάβης που επήλθε στα έννομα αγαθά της τελευταίας, της έλλειψης οποιοσδήποτε συνυπαπιότητας της ενάγουσας, της οικονομικής κατάστασης των μερών και των λοιπών περιστάσεων, το ύψος της χρηματικής ικανοποίησης που δικαιούται η ενάγουσα πρέπει να καθοριστεί στο ποσό των

10.000 ευρώ το οποίο μετά τη στάθμιση των ανωτέρω κατά νόμο στοιχείων, κρίνεται εύλογο και δίκαιο.

Κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να καταβάλουν εις ολόκληρο στην ενάγουσα το ποσό των 270.400 (260.400 + 10.000) ευρώ, για τον μεν πρώτο εναγόμενο νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής. Επιπροσθέτως, πρέπει να υποχρεωθεί ο πρώτος εναγόμενος να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 430.000 ευρώ, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής. Το παρεπόμενο αίτημα κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμο, καθόσον, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, δεν συντρέχουν για την κήρυξη της παρούσας εξαιρετικοί λόγοι, ενώ, περαιτέρω, η καθυστέρηση στην εκτέλεση της παρούσας δεν είναι δυνατόν να προκαλέσει σημαντική ζημία στην ενάγουσα, που νίκησε. Τέλος, μέρος της δικαστικής δαπάνης της ενάγουσας βαρύνει τους εναγόμενους, ανάλογα με την έκταση της ήττας τους, όπως ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας (άρθρο 178,191 παρ. 2 ΚΠολΔ).

### **ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ**

**ΔΙΚΑΖΕΙ** αντιμωλία των διαδίκων.

**ΔΕΧΕΤΑΙ** εν μέρει την αγωγή.

**ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ** τους εναγόμενους να καταβάλουν εις ολόκληρο στην ενάγουσα το ποσό των διακοσίων εβδομήντα χιλιάδων τετρακοσίων (270.400) ευρώ, για τον μεν πρώτο εναγόμενο νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής.

**ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ** τον πρώτο εναγόμενο να καταβάλει επιπλέον το ποσό των τετρακοσίων τριάντα χιλιάδων (430.000) ευρώ, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής.

**ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ** τους εναγόμενους εις ολόκληρο σε μέρος της δικαστικής δαπάνης της ενάγουσας, το ύψος της οποίας ορίζει στο ποσό των δέκα χιλιάδων τετρακοσίων πενήντα ευρώ (10.450,00) και επιπλέον καταδικάζει

τον πρώτο εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας ύψους δέκα πέντε χιλιάδων επτακοσίων (15.700) ευρώ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του στην Αθήνα την 24-3-2022 χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ